

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ ● ANUL VIII ● Nr. 50 (410) ● Joi 17 decembrie 1970 ● 16 pagini — 1 leu

PUNCTUL DE CONVERGENȚĂ AL ACTIVITĂȚII I. M. A. ȘI C. A. P.

RĂSPUNDEREA DIRECTĂ PENTRU CREȘTEREA PRODUȚIEI AGRICOLE

Ing. Emil LUCA

adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii

În ansamblul măsurilor privind edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, partidul și guvernul acordă o atenție deosebită progresului agriculturii. După cum se cunoaște, pe baza sarcinilor trasate la Conferința Națională din 1967 și apoi la Congresul al X-lea al partidului, s-a stabilit programul de modernizare a agriculturii, de dezvoltare mai rapidă a bazei sale tehnice-materiale, pentru realizarea unei producții mari, intensive, în condiții de eficiență sporită.

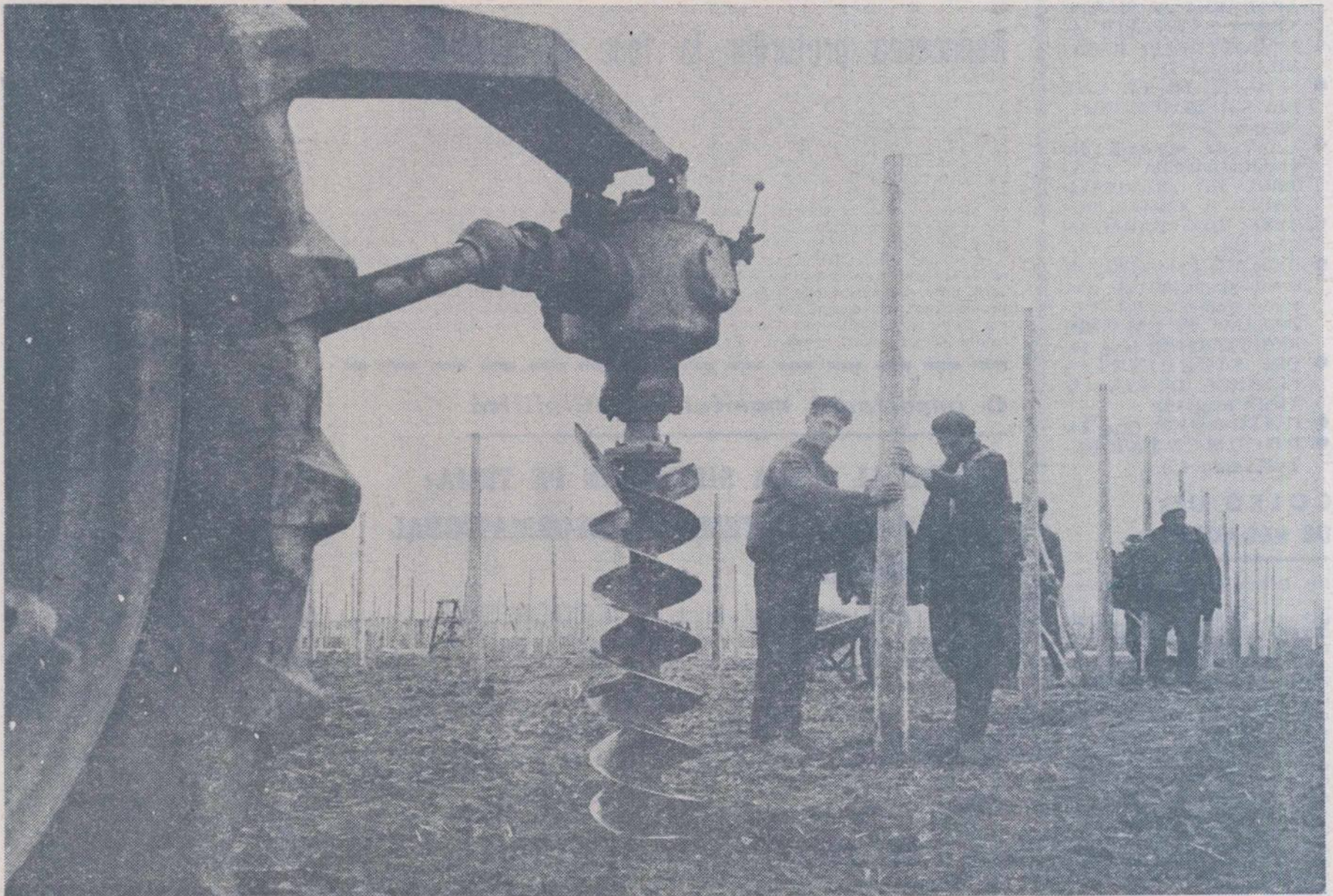
La atingerea acestui obiectiv major, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii au de adus o contribuție esențială. Inzestrate cu un parc de mașini și tractoare în continuă diversificare, aceste întreprinderi sînt chemate să realizeze mecanizarea complexă a lucrărilor în toate ramurile de producție agricolă, pe o asemenea bază putîndu-se valorifica superior investițiile mari făcute pentru chimizare și irigare sau pentru asigurarea materialului biologic necesar producției vegetale.

An de an, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii au dat un sprijin valoros cooperativelor agricole. Volumul de lucrări realizate cu mijloace mecanice a sporit. S-a diversificat mecanizarea. Dar tot atât de adevărat este că

nu s-a reușit încă să se atingă un grad satisfăcător de mecanizare a muncilor din cooperativele agricole. Efectul mecanizării asupra creșterii producției în unitățile deservite nu a fost pe măsura posibilităților. Și aceasta se explică nu numai prin minusurile existente în diversificarea gamei de mașini, ci și prin faptul că I.M.A., în forma lor de organizare de pînă acum, au acționat adeseori ca simple unități prestatoare de servicii. Sistemul de retribuire a mecanizatorilor nefiind corelat cu producția obținută, n-a cointerestat îndeajuns mecanizatorii în dobîndirea unor producții mari, deși rațiunea fundamentală a mecanizării este tocmai aceasta.

Recentele măsuri inițiate de conducerea de partid și de stat privind îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, așează pe o nouă bază activitatea întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii. Viața arată că modul de pînă acum de organizare a I.M.A. nu mai corespunde cerințelor complexe din cooperativele agricole. Azi, o întreprindere deservește un număr mediu de 20—25 cooperative agricole, mergînd pînă la peste 50 de uni-

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎN PAGINA
A TREIA:

Direcțiile agricole transpun în viață măsurile privind îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii: **DISCERNĂMÎNT ÎN APLICAREA PRINCIPILOR STABILITE.**

Rolul solarilor în obținerea unor producții de legume extrat'mpuri este bine cunoscut. Rezultatele — de producție și economice — depind, însă, în mare măsură, de realizarea la timp a construcției. Conștienți de acest lucru, la Boldur, județul Timiș, s-au luat măsuri pentru ca amenajarea solarilor intercooperatiste, pe 20 de hectare, și construcția serei-inmulțitor, în care se vor produce răsadurile necesare, să nu sufere nici o intîrziere.

Foto : N. RUSU

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 50

Joi, 17 decembrie 1970

SUMAR

- **ANUL AGROMETEOLOGIC 1969 — 1970** (pag. 4)
- **În solarii, tehnologii perfecționate: NIVELAREA CONDIȚIONEAZĂ PRODUCȚIA** (pag. 5)
- **CORELAȚIA PREȚ DE COST-VALOARE NUTRITIVĂ, ELEMENT DE BAZĂ ÎN CREȘTEREA EFICIENȚEI ECONOMICE A PRODUCȚIEI DE NUTREȚURI** (pag. 6)
- **NOI PRODUSE PENTRU APĂRAREA ȘI MENȚINEREA SĂNĂTĂȚII ANIMALELOR ȘI PASĂRILOR** (pag. 7)
- **SEMINȚE DE LEGUME DIN SOIURI SUPERIOARE** (pag. 8—9)
- **Uzina de reparații din Ciulnița-Ialomița: CENTRUL DE „REVITALIZARE” A CAULOR-PUTERE DIN BĂRĂGAN** (pag. 10)
- **Adunările pentru dări de seamă și alegeri ale grupelor sindicale: SĂ „PEDALĂM” PE FACTORII MOBILIZATORI** (pag. 11)
- **ORE FIERBINȚI LA CENTRUL DE STAGIATURĂ** (pag. 12)
- **CALEIDOSCOP** (pag. 14)
- **DOCUMENTAR EXTERN** (pag. 15)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Constantin TĂNASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

B L O C - N O T E S

HOTĂRIRI ALE CONSILIULUI DE MINIȘTRI PRIVIND

Finanțarea, proiectarea, executarea și administrarea lucrărilor de combatere a eroziunii solului

Având în vedere volumul mare al lucrărilor de combatere a eroziunii solului, de regularizare a scurgerii apelor pe versanți și de corectare a torenților, prevăzute a se realiza în viitorul cincinal, Consiliul de Miniștri a replemențat printr-o hotărâre finanțarea, proiectarea, executarea și administrarea acestora.

Potrivit prevederilor hotărârii, lucrările de interes general, care servesc la apărarea și conservarea teritoriilor agricole și silvice pe versanți, a lucrărilor de irigații, de indiguiri și desecări, a altor obiective, precum și la îmbunătățirea regimului hidrologic al cursurilor de apă, se proiectează și se execută de unități specializate și se finanțează din fondurile centralizate ale statului, fără a mai fi recuperate de la deținătorii terenurilor.

Lucrările interioare de combatere a eroziunii solului — terasări, înierbări, plantații de protecție, canale etc. care se execută pe terenuri proprietate de stat, se finanțează nerambursabil tot din fondurile statului, iar cele care se efectuează pe terenurile cooperativelor agricole de producție se realizează prin

aportul propriu al acestora, în bani și în muncă, precum și prin credite pe termen lung acordate de stat.

Pentru a veni în sprijinul cooperativelor agricole de producție, materialele necesare acestora, în vederea executării lucrărilor de combatere a eroziunii solului, vor fi livrate la prețurile practicate pentru unitățile de stat.

Hotărârea prevede ca întreținerea, exploatarea și paza lucrărilor de combatere a eroziunii solului, de interes general, realizate din fondurile centralizate ale statului, să se facă de către unitățile de specialitate ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, ale consiliilor populare județene, precum și de către asociațiile unităților agricole socialiste care beneficiază de astfel de lucrări.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii îi revine sarcina de a face propuneri de plan anual și de perspectivă pentru lucrările de combatere a eroziunii solului, de regularizare a scurgerii apelor pe versanți și de corectare a torenților, consultându-se în acest scop cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție.

Reducerea prețurilor la foile de polietilenă

Printr-o recentă hotărâre, Consiliul de Miniștri a aprobat reducerea prețurilor cu ridicata ale întreprinderii la foile de polietilenă de înaltă presiune, destinate agriculturii. Astfel, prețul unei tone de astfel de produse a fost redus cu 6 750 lei. Prezența hotărârii vine în sprijinul unităților agricole care cultivă legume timpurii în solarii.

În același timp, hotărârea prevede ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii, prin întreprinderile sale de aprovizionare, să organizeze colectarea foilor de polietilenă uzate în scopul reprelucrării acestora. Pentru

a stimula pe membrii cooperatori să recupereze materialele folosite, cooperativele agricole de producție vor putea acorda acestora o cotă parte ajungând până la 30 la sută din valoarea foilor predate.

Potrivit prevederilor Hotărârii, Ministerul Industriei Chimice urmează să ia măsuri în vederea stabilirii unor soluții care să asigure o rezistență sporită foilor de polietilenă destinate agriculturii.

Ca urmare a reducerii prețului la foile de polietilenă, producătorii de legume timpurii vor obține mari economii.

O importantă manifestare științifică

CEL DE AL II-LEA SIMPOZION PE TEMA: „APLICAȚIILE SISTEMULUI INFORMAȚIONAL ÎN ECONOMIE”

Microinterviu cu acad. Nicolae TEODORESCU

decanul Facultății de matematică a Universității București, vicepreședinte al Asociației oamenilor de știință

La București și Brașov s-au desfășurat, între 8 și 12 decembrie a.c., lucrările celui de al II-lea Simpozion pe tema „Aplicațiile sistemului informațional în economie” organizat de Asociația oamenilor de știință din România.

Pentru a afla amănunte în legătură cu această importantă manifestare științifică, la care au participat numeroși specialiști din țară și de peste hotare, ne-am adresat acad. N. TEODORESCU, vicepreședinte al Asociației oamenilor de știință din România.

— După cum este cunoscut, remarcă savantul român, utilizarea sistemelor informaționale, culegerea, transmiterea și prelucrarea informațiilor constituie astăzi o preocupare de prim ordin a specialiștilor și a acelor care se ocupă de conducerea la diverse nivele a economiei naționale. Folosirea judicioasă a sistemelor informaționale — pornind de la echipamente simple și terminând cu calculatoare de mare capacitate folosite în compartimentul economic cu diversele sale direcții — finanțe, industrie, agricultură, planificare, constituie o condiție absolut necesară unei economii moderne.

Având experiența organizării primului simpozion din anul 1968, când s-au

obținut rezultate deosebite prin schimbul de experiență și de păreri realizat între specialiști români și străini, am hotărât continuarea pe o scară și mai largă a acestei activități. Pe această linie se înscrie și organizarea celui de al II-lea Simpozion.

La lucrările simpozionului au participat 750 de delegați din care 120 de specialiști din 16 țări.

INFORMAȚII

O DELEGAȚIE DE SPECIALIȘTI A VIZITAT MAREA BRITANIE

O delegație de specialiști condusă de Barbu Popescu, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii a făcut, timp de câteva zile, o vizită în Anglia. În cursul acesteia, delegația a avut convorbiri cu reprezentanții ai unor instituții guvernamentale și firme de specialitate din această țară, în legătură cu cooperarea în domeniul îmbunătățirilor funciare.

LA LECTORATUL M.A.S.

Sâmbătă, 12 decembrie a avut loc o nouă sesiune în cadrul lectoratului organizat la Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Cu acest prilej, ing. Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii, a prezentat expunerea: „Orientări noi în dezvoltarea agriculturii”, în cuprinsul căreia a făcut ample referiri cu privire la tendințele existente pe plan mondial și în țara noastră în domeniul organizării producției agricole și a tehnologiilor de lucru.

Conferința a fost urmată de proiecția filmului documentar agricol „Sistemul de irigații Carasu”.

CURSURI DE INSTRUIRE

La Bușteni, județul Prahova, se desfășoară în prezent cursuri de instruire, de cîte 6 zile, la care participă specialiști din cadrul diferitelor I.A.S.-uri din țară, profilate în culturi de cimp.

Programul cuprinde expuneri în probleme economice, de tehnologie, de valorificarea producției etc.

Seriile actuale de 450 de cursanți (tehnologi șefi, șefi de fermă etc.) îi va urma alte două instruirii în aceleași probleme.

CEA MAI MARE CIUPERCARIE DIN ȚARA

La cooperativa agricolă din Stoicănțești-Olt se va da în folosință un complex pentru cultivarea ciupercilor cu o capacitate de 10 hale de cultură. Complexul va dispune, între altele, de secții de conservare și preparare, de o centrală termică, de depozit frigorific etc. Suprafața productivă cuprinde 10 000 de metri pătrați, de pe care se prevede ca în 1971 să se producă 300 tone de ciuperci, în trei cicluri. Trei pătrimi din producție este destinată exportului. Valoarea investițiilor alocate, de aproximativ 17 milioane lei, va putea fi recuperată în mai puțin de trei ani.

Pe urmele materialelor publicate DE CE NU SE RESPECTĂ ORDINUL ?

În legătură cu articolul intitulat „Cum arată diagrama instruirii practice ?” apărut în numărul 48 (408) al revistei noastre, Liceul agricol Fundulea ne arată că, în baza Ordinului Ministerului Agriculturii și Silviculturii nr. 1818/1970, s-au solicitat I.C.C.P.T.-Fundulea, încă de la 30 septembrie 1970, o suprafață de 5 hectare necesare lotului didactic, precum și 5 taurine, 10 porcine și 120 de păsări.

S-au întocmit, totodată, schițele pe baza măsurătorilor, privitoare la suprafața de teren ce trebuie să se repartizeze liceului de către I.C.C.P.T. Totuși, pînă acum cîteva zile terenul respectiv și efectivele de animale stabilite nu au fost predate.

La statul de funcțiunji al Liceului agricol din Fundulea a fost cuprins un tehnician agronom repartizat pentru lotul didactic. În acest post a fost încadrat un tehnician (prin transfer de serviciu), chiar de la I.C.C.P.T. Fundulea. S-au întocmit și de-vizele pentru cele 5 ha. Dar...

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferăți abonamentele pe termen lung !

La nivelul județelor și al comunelor, pe întreg teritoriul țării au loc intense acțiuni pentru aplicarea principiilor fundamentale privind îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii cuprinse în Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie a.c. Sub îndrumarea directă a organelor de partid, prinde contur noul cadru organizatoric, corespunzător etapei actuale de dezvoltare a agriculturii noastre, menit să asigure, alături de celelalte măsuri preconizate, fructificarea deplină a posibilităților mari pe care le avem de sporire a producției agricole.

Ce au întreprins direcțiile agricole pe linia transunerii în viață a măsurilor de excepțională însemnătate stabilite de conducerea de partid?

„Până acum, în județul nostru — ne relatează *ing. Gheorghe CONORA*, directorul direcției agricole Vaslui — au funcționat câteva întreprinderi de mecanizare. Ele deserveau 22 de cooperative, cu o suprafață de circa 305 500 hectare. Indiscutabil, o parte din aceste întreprinderi — Vaslui, Crivești etc. — n-au putut fi conduse în cele mai bune condiții. Specificul zonei deluroase, mai ales razele mari de activitate determinau apariția unor greutăți serioase în gospodărirea eficientă a parcului de mașini și tractoare.

Studiul întreprins ne-a permis ca, în lumina indicațiilor primite, să realizăm o importantă reducere a razelor de activitate ale întreprinderilor. În urma consultării cu consilierii I.M.A. existente, cu consilierii de conducere ale cooperativei și inginerii șefi și după o analiză atentă a posibilităților s-a ajuns la concluzia funcționării, pe raza județului, a 27 de întreprinderi de mecanizare, număr corespunzător consiliilor intercooperatiste. Fiecare I.M.A. va avea de efectuat lucrări pe circa 10 000 de hectare. Am avut în vedere însă ca unitățile din

zonele mai frământate să aibă o arie de activitate mai restrânsă, mai ușor de cuprins, de controlat.

Problema „cheie” în reorganizarea I.M.A. este acum asigurarea spațiilor necesare desfășurării unei activități cât de cât normale. Cercetarea situației la fața locului ne-a permis să stabilim amplasamente potrivite. Pentru I.M.A. care se va înființa la Pungești, de pildă, există o fermă a I.A.S., care are clădiri unde se poate crea sediul. Situații similare

pentru campania de primăvară să se facă normal, fără perturbații și implicații asupra calității.

Pentru a îndeplini marile sarcini în domeniul mecanizării complexe, fiecare cooperativă agricolă va fi deservită, după cum s-a arătat, de către o secție, care va îndeplini funcția de sector mecanic al cooperativei. Ea va reuni atât mijloacele tehnice ale I.M.A. cât și cele ale unității pe teritoriul căreia lucrează secția. La conducerea sec-

O agricultură de înaltă eficiență este de neconceput fără o concentrare și o specializare adecvată a producției. Iată de ce, practica de până acum de a se cultiva zeci de plante sau de a se crește numeroase specii de animale în aceeași unitate, fără perspectiva de a obține randamente maxime, nu mai poate dăinui. Asocierea unităților, zonarea producției, specializarea și cooperarea permit obținerea unor rezultate economice superioare.

de 70 ha la deal, 80 ha în zona preorășenească și 90 ha la șes.

Menționăm că, la constituirea consiliilor intercooperatiste s-a avut în vedere specificul microzonei în care se află cooperativele agricole. De altfel și dotările cu tractoare și mașini, pe care le vor preciza mai bine consiliile intercooperatiste, vor ține seama de acest specific, respectiv de începuturile de zonare și de profilare făcute până acum. Încă de la gruparea cooperativei s-a avut deci în vedere conturarea unor linii de dezvoltare. Astfel, în cadrul unor consilii, ponderea producției din cooperativele agricole o vor avea, de pildă, porumbul, legumele, sfecla, laptele de vacă sau carnea de porc. Altele vor avea ca producție principală carnea de bovină, floarea-soarelui, vitipomicultura etc. Profilarea se greșează, așadar, pe acțiunile desfășurate până acum în acest domeniu.

În componența fiecărui consiliu intercooperatist intră președinții cooperativei agricole, câțiva dintre cei mai buni specialiști, cu profil diferit, directorii I.M.A., primarii comunelor. În fruntea consiliului este un președinte. Această funcție de răspundere revine celui mai bun specialist din zonă sau celui mai bun președinte de cooperativă.

Odată constituite, consiliile intercooperatiste trec la lucru. Pe agenda lor se înscriu, încă din momentul de față, probleme privind dotarea cu mijloace de mecanizare a I.M.A. zonarea culturilor, organizarea de asociații intercooperatiste specializate cu corelarea planurilor de producție pe 1971 și în perspectivă. Nu începe încă, că noua formă organizatorică, care potențează forța materială, capacitatea tehnică, va plasa agricultura cooperatistă la cotele superioare ale eficienței economice“.

Ing. V. STANCU

Direcțiile agricole transpun în viață măsurile privind îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii:

DISCERNĂMÎNT ÎN APLICAREA PRINCIPIILOR STABILITE

există pentru I.M.A. Averești, I.M.A. Murgeni etc.

Reorganizarea pune însă cu mare acuitate problema spațiilor necesare pentru reparații. În cazul unor I.M.A., chestiunea se rezolvă pe calea folosirii atelierelor create mai înainte la secții. Pentru altele avem însă în vedere amenajarea corespunzătoare a unor construcții existente în cooperative. Acolo unde nu avem asemenea posibilități, repararea utilajelor se va face în continuare la unitățile „mamă”. Nu se poate altfel. O dislocare a utilajelor din atelierele întreprinderilor ar avea, în momentul de față, un efect negativ. Iată de ce, concomitent cu reorganizarea, avem permanent în vedere ca pregătirea parcului de tractoare și mașini

ției va fi pus un specialist. Deocamdată, nu dispunem de numărul necesar de cadre cu pregătire superioară. Aceasta ne va obliga ca, în unele cazuri, să punem la conducerea secțiilor pe cei mai buni maeștri sau tehnicieni cu experiență.

În prezent se lucrează la inventarierea și repartizarea utilajelor la noile unități. Urmărim să corectăm deficiențele de până acum din dotarea unităților. Ne preocupăm, totodată, de stabilirea unor planuri de dotare corespunzătoare cu posibilitățile industriei și respectiv cu specificul zonei în care ne aflăm, astfel încât să creăm premisele folosirii utilajelor din cadrul fiecărei unități la capacitatea maximă începând cu anul 1971.

Crearea consiliilor intercooperatiste, acțiune menită să asigure coordonarea forțelor și potențialului economic al mai multor cooperative este, în acest sens, deosebit de bine venită.

„În județul Arad — ne spune *ing. Mihai PLOȘO-REANU*, directorul direcției agricole județene — pe baza analizării situației din teren, s-a căzut de acord să se constituie 20 de consilii intercooperatiste, care urmează să fie deservite de tot atâtea întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii. Fiecare întreprindere va lucra pe teritoriul unui grup de aproximativ 4 comune, având o rază medie de 15 km, față de 46 km mai înainte. Încărcătura medie pe tractor va fi

RĂSPUNDEREA DIRECTĂ

(Urmare din pag. 1)

tați, cu suprafețe până la 45 000 hectare. Evident, pe o asemenea arie nu se pot exercita un control sistematic și o îndrumare competentă, eficace.

„Pentru folosirea mai rațională a bazei tehnice cu care este dotată agricultura, pentru utilizarea coordonată și unitară a mijloacelor mecanice de care dispun atât întreprinderile de mecanizare cât și cooperativele agricole de producție, pentru creșterea răspunderii întreprinderilor de mecanizare în întreaga desfășurare a activității de producție — se arată în Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie 1970 — este necesar ca acestea să fie legate în mod direct de cooperativele agricole”. Acest principiu fundamental face necesară reorganizarea întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii.

Reorganizarea, care se află în curs, se realizează pe baza unor criterii precise. Se are în vedere restrângerea razelor de activitate, respectiv deservirea a citorva cooperative alăturate, a căror suprafață va fi de 10—15 mii ha în zona de șes și 5—8 mii ha în zona colinară. Practic, activitatea unei întreprinderi se va desfășura pe raza unui consiliu intercooperatist. Desigur, pe un asemenea teritoriu numărul de tractoare va fi mai mic, dar mai ușor de coordonat.

Actualmente, pe baza examinării situațiilor concrete din județe, s-a stabilit deja numărul de întreprinderi care vor funcționa. Pentru înființarea noilor întreprinderi de mecanizare agriculturii s-a trecut la identificarea construcțiilor disponibile, pretabile la o asemenea folosință, aparținând unităților agricole, consiliilor populare și altor instituții. În același timp, continuă amenajarea spațiilor necesare funcționării secțiilor din fiecare cooperativă agricolă.

Atenția conducerii Ministerului Agriculturii și Silviculturii este îndreptată în prezent spre analiza posibilităților de completare a parcului de tractoare și mașini agricole, cantitativ și pe tipuri, în vederea extinderii și diversificării lucrărilor agricole în următorii ani. Concomitent, cu sprijinul specialiștilor de la județe și din unități se întocmește programul măsurilor de îmbunătățire a activității de mecanizare în toate sectoarele din agricultură.

Practic, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii se vor dota, ținând cont de condițiile pe care le are fiecare unitate. Propunerile de dotare vor fi făcute de specialiștii care lucrează direct în producție. Județul va primi de la minister numai fondul global pentru anul respectiv. În cadrul acestui fond se vor solicita utilajele cele mai adecvate condițiilor locale.

Una din atribuțiile deosebite ale I.M.A. va fi diversificarea continuă a lucrărilor, mecanizarea completă. În scopul realizării acțiunilor din programul național de dezvoltare a zootehniei și de creștere a producției animale, conducerile I.M.A. se vor preocupa de introducerea mecanizării largi a lucrărilor. În același timp, I.M.A. vor acorda sprijin cooperativei agricole în crearea unor dispozitive și instalații simple pentru dotarea secțiilor anexe din cooperative, secții care vor cunoaște o deosebită dezvoltare. În scopul sistematizării, executării și întreținerii drumurilor din ferme și de pe teritoriul cooperativei agricole se vor constitui, în cadrul unor întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, formații de lucru mobile, dotate cu tractoare grele și mijlocii, pe șenile și pe roți, și cu utilaje specifice acestor lucrări. Formațiile mobile pentru lucrări de drumuri vor fi organizate și vor funcționa ca secții de mecanizare, încadrate cu personal cu pregătire corespunzătoare. De asemenea, pentru a răspunde mai bine

nevoilor din silvicultură, se are în vedere specializarea unor întreprinderi de mecanizare sau secții din cadrul unor întreprinderi din zonă, care vor fi dotate cu utilaje specifice.

Direcțiile agricole vor putea constitui și formații specializate pentru executarea lucrărilor de nivelare a terenurilor. În cooperativele agricole, activitatea pe linia mecanizării proceselor de producție se realizează, după cum se cunoaște, prin secția de mecanizare I.M.A., care își desfășoară activitatea pe baza contractului de lucrări încheiat între întreprinderea de mecanizarea agriculturii și cooperativa agricolă.

Din experiența acumulată și analizele efectuate a reieșit că, până acum, în multe unități, activitatea secției de mecanizare nu s-a integrat organic în procesul de producție din cooperativă, ea nefiind legată de rezultatele unităților deservite. Pentru a cuprinde întreaga activitate a cooperativei este necesar ca secția de mecanizare să devină sector mecanic al unității respective, executând lucrările mecanizate în cimp, în zootehnie, reparații de utilaje, transporturi, irigații, construcții-montaj etc.

Având în vedere organizarea cooperativei pe ferme specializate în sectorul zootehnic și horticol, iar în cultura mare pe ferme și formațiuni de lucru, se impune ca și activitatea secției de mecanizare să fie perfecționată, sub aspect organizatoric, pentru a contribui într-o mai mare măsură la creșterea producției și ridicarea economică a cooperativei. În acest sens, se vor constitui, în ferme, formațiuni de lucru compuse din mecanizatori și un anumit număr de cooperatori, în funcție de gradul de mecanizare. Fiecărei formații i se vor repartiza mașinile și tractoarele necesare executării lucrărilor, aceasta urmând să preia, în acord, executarea tuturor lucrărilor pe o suprafață de teren, cu un plan de cultură și un anumit volum de lucrări. Formațiile vor fi specializate pe anumite sectoare de activitate din C.A.P. (culturi cimp, legume, pomi, vie, zootehnie, transporturi etc). Mecanizatorii din formații vor putea executa și în comun anumite lucrări (arat, pregătire teren, transport, fertilizări) iar pentru alte lucrări ca: semă-

nat, întreținere, combatere, recoltare, etc., acestea se vor putea defalca pe fiecare mecanizator, de la semănat și până la încheierea ciclului de lucrări, responsabilitatea în realizarea producțiilor fiind astfel directă. De asemenea, mecanizatorii din formații pot lua în acord global și singuri executarea unor lucrări la culturile complet mecanizate. Activitatea zilnică a formației va fi condusă de șeful de fermă sau de brigadă, pe baza programului de lucru săptăminal.

Pe viitor, veniturile mecanizatorilor vor fi direct proporționale cu producția realizată la culturile sau în sectorul unde lucrează, dându-se posibilitatea ca să primească fiecare după efortul depus. Pentru depășirea producțiilor planificate, mecanizatorii vor primi premii în bani sau în natură, în funcție de depășirea realizată. În felul acesta, va exista mai multă grijă din partea I.M.A. pentru mecanizarea lucrărilor, pentru calitatea lor, pentru obținerea unor producții cât mai mari.

Acțiunea largă care se desfășoară în prezent în domeniul reorganizării activității de mecanizare va avea eficiența scontată cu condiția alegerii soluțiilor care corespund cel mai bine condițiilor locale. Avem în vedere o judicioasă amplasare a întreprinderilor, dar mai ales crearea condițiilor pentru desfășurarea unei activități normale. O întreprindere de mecanizare pentru a funcționa are nevoie de un minimum de condiții, care pe parcurs vor fi completate pentru a răspunde integral cerințelor. Regruparea mecanizatorilor pe secții va trebui, de asemenea, să fie făcută ținând seama de calificarea lor, de apropierea de locul de baștină, de realizarea unor condiții corespunzătoare de cazare etc.

Aplicarea cu discernământ a ansamblului de măsuri stabilite de conducerea de partid va determina ridicarea pe o treaptă superioară a răspunderii I.M.A. și cooperativei agricole pentru creșterea producției. Aceasta se va reflecta, în mod sigur, în ridicarea puterii economice a unităților agricole, în sporirea aportului agriculturii la dezvoltarea succeselor obținute în construcția socialistă din țara noastră.

Anul agricol 1969-1970, a fost caracterizat prin condiții agrometeorologice excepționale atât sub aspectul precipitațiilor, neobișnuit de abundente, cât și datorită anomaliilor frecvente de temperatură și insolație, în sezonul de vegetație. Iată care au fost principalele caracteristici agrometeorologice, pe perioade.

Toamna anului 1969 a fost excesiv de secetoasă în Oltenia, Muntenia, Dobrogea și Moldova, unde totalul precipitațiilor căzute, în intervalul septembrie-noiembrie 1969, a oscilat, în general, între 15 și 50 mm. În aceste zone, umiditatea solului în patul germinativ s-a menținut aproape tot timpul sub limitele optime de desfășurare a proceselor de germinare, răsarire și a primelor faze de creștere a semănturilor de toamnă. În cursul lunilor octombrie și chiar noiembrie, umiditatea solului în patul germinativ a coborât, pe mari suprafețe, la limitele apropiate de coeficientul de ofilire (3-6 mm, umiditate accesibilă în orizontul 0-20 cm).

În celelalte zone ale țării, Transilvania, Maramureș, Banat, Crișana, condițiile de umiditate au fost ceva mai bune, precipitațiile căzute în toamnă atingând, în genere, valori cuprinse între 75-100 mm, cu excepția sud-estului Transilvaniei și Cîmpiei Banatului, unde precipitațiile au coborât ușor sub 70 mm. Cele mai mari cantități de precipitații s-au semnalat în nord-vestul țării, județele Cluj, Bistrița, Maramureș, Satu Mare și Bihor.

Față de limita de 130 mm (minimum de precipitații necesare în anotimpul de toamnă pentru vegetarea optimă a culturilor) cantitățile căzute în toamna anului 1969, au reprezentat doar 10-12% în sudul Dobrogei, 15-14% în celelalte zone din sud-estul țării și 60-100% în zonele transcarpatice.

Iarna 1969-1970 a fost caracterizată prin temperaturi moderate și precipitații bogate. S-au semnalat mai multe perioade de încălzire, care au permis reluarea vegetației - în lanurile răsărite, sau încolțirea semințelor și răsărirea - în celelalte lanuri.

În ferestrele iernii, griul a răsărit pe cea mai mare parte din suprafețele nerăsărite din toamnă. Fenomene de îngheț în sol s-au produs numai în stratul superficial și au avut un caracter discontinuu, datorită perioadelor frecvente de încălzire relativă. În partea sudică și estică a țării, unde stratul de zăpadă a fost mai persistent, rezistența culturilor în scurtele perioade de ger a fost satisfăcătoare, temperaturile minime la adîncimea nodului de înfrățire nedepășind limita critică. În concluzie, iarna blîndă și umedă 1969-1970 a influențat favorabil semănturile de toamnă.

Precipitațiile căzute în intervalul noiembrie-martie au depășit 300 mm în sudul și vestul țării și 200-300 mm în celelalte zone, exceptînd partea centrală și nordică a Moldovei, unde au căzut sub 200 mm. În perioadele de dezgheț apa rezultată din topirea zăpezii sau din precipitații a pătruns în straturile profunde ale solului. În aceste condiții, la desprimăvărare solul avea mari rezerve de apă în toate zonele agricole.

Temperaturile moderate, înghețu-

rele slabe în sol și precipitațiile bogate au asigurat, în același timp, condiții optime de iernare tuturor agenților patogeni și dăunătorilor, astfel că în primăvară a existat o puternică rezervă biologică de infecție. Larvele dăunătorului Zabrus tenebrioides și-au început activitatea chiar în timpul iernii.

Primăvara anului 1970 a avut particularități meteorologice nemaiîntîlnite în ultimele două secole: regim pluviometric excedentar, regim termic deficitar, nebulozitate ridicată și insolație redusă.

Prima parte a anotimpului de primăvară a fost caracterizată printr-o alternanță bruscă și frecventă de intervale neobișnuit de reci, cu perioade

strat în sudul țării temperaturi maxime care au depășit 30°C la umbră. Chiar în Transilvania temperaturile maxime au atins valori de 26 și 27°C. Pe acest front cald, între 12-13 mai s-a produs în vestul țării o nouă invazie de aer rece polar, care a dat în aceste regiuni un contrast termic de 10-15°C, atât la sol cât și în altitudine.

Mișcarea puternică de convecție generală, de instabilitate formată în zona depresiunilor barometrice cit și cantitatea mare de vapori de apă din masa caldă au determinat, în intervalul 12-14 mai, căderi abundente de precipitații în Transilvania, Maramureș și zona de munte. Astfel, în decurs de 48 de ore au căzut în estul și nordul Transilvaniei, cit și în Maramureș,

depășind în genere 15-16°C. Acești factori au mărit gradul de sensibilitate a plantelor la atacurile agenților fitopatogeni. În general, însă, condițiile meteorologice din primăvară au fost mai puțin favorabile atacurilor de dăunători, care de obicei necesită, pentru apariție și dezvoltare, o vreme călduroasă și secetoasă.

În vară, în primele zile vremea a fost instabilă și răcoroasă în toată țara. În a doua și a treia decadă a lunii iunie și în cea mai mare parte a lunii iulie, s-au produs alternări frecvente de intervale relativ călduroase cu intervale umede, însoțite de temperaturi scăzute.

Ploi excepțional de abundente au continuat să cadă în zonele transcarpatice, mai ales în Maramureș, Cîmpia și Podișul Someșan, Cîmpia Crișurilor, iar în sud, în Oltenia și vestul Munteniei. Periodic au apărut noi inundații, însă de proporții mai reduse față de cele din mai. În multe zone, ploile torențiale au fost însoțite de grindină și furtuni, care au produs pagube culturilor, stînjînd lucrările de recoltare. Oscilarea frecventă a temperaturilor între 20 și 25°C, în prezența umidității abundente din atmosferă și a peliculei de apă pe frunze, a menținut condiții prielnice infecțiilor patologice. Creșterea treptată a temperaturilor a determinat și o activitate sporită a dăunătorilor.

În perioadele deficitare în precipitații datorită radiațiilor intense și a evapotranspirației s-au produs trasări neobișnuite ale solurilor cu un conținut ridicat de argilă, care au stînjînit în zonele respective condițiile de vegetație. În intervalele ploioase, buruienile au avut o dezvoltare foarte intensă. Tasarea solului s-a accentuat spre sfîrșitul anotimpului de vară, și mai ales, în prima jumătate a toamnei, datorită scăderii sensibile a umidității în stratul arabil.

Este de reținut faptul că, deși anul 1970, în ansamblu, a fost excepțional de ploios în țara noastră, în sezonul de vegetație au apărut deosebiri puternice pe teritoriul în privința cantităților de apă căzute, a regimului hidrotermic din sol și deci a condițiilor de vegetație a culturilor. Astfel, în timp ce în Transilvania, zonele subcarpatice și partea centrală a Moldovei au căzut peste 400 mm precipitații în perioada mai-august, ploile au fost mult mai moderate (sub 300 mm, în Dobrogea și estul Bărăganului în condițiile amintite s-a creat, în această zonă, îndeosebi în județele Ialomița, Constanța, Brăila și parțial județele limitrofe, un cadru mult mai prielnic vegetației. O altă unitate naturală în care condițiile meteorologice nefavorabile din acest an au avut o intensitate mai slabă, este Cîmpia Moldovei, județul Botoșani și parțial Iași și Neamț.

O caracteristică distinctă a anotimpului de vară din acest an a rezultat din condițiile optime pentru apariția și dezvoltarea unui număr mare de boli și infecții patologice la aproape toate culturile agricole. Acestea au fost favorizate pe de o parte de alternarea frecventă a perioadelor ploioase cu cele însoțite și de umiditate ridicată a stratului de aer de lângă sol, iar pe de altă parte, de căderile de grindină, care au însoțit ploile din iunie mai ales în zonele transcarpatice și în Oltenia. Prin rănirea plantelor, grindina a produs căi de intrare a agenților patogeni.

N. R. În numărul viitor vor fi prezentate unele aspecte privind efectul condițiilor agrometeorologice asupra principalelor culturi agricole.

ANUL AGROMETEOROLOGIC 1969-1970

Producția agricolă se află încă, în mare măsură, sub influența, uneori extrem de puternică, a factorilor climatici. A urmări în timp evoluția diferitelor forme de manifestare a elementelor meteorologice, a stabili raportul între acestea și nivelul recoltelor înseamnă pentru specialistul agricol a se înarma cu cunoștințe prețioase în lupta pentru dominarea naturii.

Care a fost, din punct de vedere agrometeorologic, caracteristica anului agricol 1969-1970? Ce concluzii se pot desprinde din cunoașterea ei pentru cei ce poartă răspunderea recoltelor anului viitor? Iată întrebări la care cei interesați pot găsi răspuns în articolul tovarășului Octavian BERBECEL, șef de secție la Institutul de meteorologie și hidrologie.

relativ calde chiar în cursul aceluși săptămîni.

În a doua jumătate a lunii aprilie, intensitatea precipitațiilor și simultaneitatea lor pe mari zone a crescut treptat față de perioadele precedente, atingînd intervale de culminație în lunile mai și iunie, cînd s-au produs inundații catastrofale care au afectat îndeosebi zonele transcarpatice.

În zona de munte, la altitudini de peste 2000 m, datorită invaziilor de aer rece din centrul și nordul Europei, precipitațiile au căzut sub formă de ninsoare. La stația Virful Omul s-a înregistrat, în dimineața zilei de 11 mai, un strat de zăpadă de 93 cm, iar pe văi, troienele au depășit 300 cm.

În intervalul 11-12 mai, circulația generală atmosferică și regimul baric la nivelul solului în sudul Europei au determinat pătrunderea în țară a unor mase de aer de origine subtropicală, din bazinul Mediteranean și Nordul Africii, conținînd o cantitate de vapori de 15-20 g/m³ aer. Aerul cald pătruns cu o cantitate de vapori dublă sau chiar triplă decît a aerului polar (care datorită temperaturilor scăzute poate cuprinde cel mult 6-10 g/m³ aer) a provocat, pe de o parte, topirea zăpezilor de la munte, iar pe de altă parte a permis condensarea unor cantități excepționale de mari de vapori de apă. În acest interval cald, ce a precedat inundațiile, s-au înregi-

strate peste 50 l/mp, iar într-o zonă mai restrînsă în județul Mureș, Bistrița-Năsăud și Maramureș, peste 100 l/mp.

O altă caracteristică a primăverii 1970 a constituit-o insolația deosebit de scăzută pe întreg teritoriul țării. Astfel, de la 1 martie pînă la 1 iunie s-au înregistrat în medie abia 150 de ore de strălucire a soarelui, sub limita minimă cunoscută pînă în prezent. În luna mai nu s-a înregistrat nici o zi complet senină.

În afara zonelor inundate și bălțite, plantele au avut de suferit pe terenurile cu exces de umiditate de lungă durată în Bazinul Someșului și Crișurilor, pe terenuri grele și slab drenate în Banat și în Bazinul mijlociu al Argeșului și Ialomiței, unde apa freatică s-a ridicat frecvent pînă la nivelul stratului arabil și chiar la „zi”.

În condițiile amintite, lucrările agricole au fost stînjinite în măsură diferită de la o zonă la alta. Perioadele reci și ploioase, specifice primăverii acestui an, au stimulat, totodată, dezvoltarea excesivă a buruienilor, atât în culturile prășitoare cit și în cele de toamnă, înrăutățind sensibil regimul de nutriție a plantelor cultivate. Excesul de umiditate și bălțirile din stratul superficial al solului au contribuit la menținerea unei cantități însemnate de vapori de apă în atmosferă și apariția frecventă a picăturilor de apă pe frunze. La aceasta a contribuit într-o anumită măsură și imbuierarea puternică a culturilor, ca efect al întîrzierii lucrărilor de întreținere.

Ploile abundente și înnoirările frecvente au determinat, în a doua jumătate a primăverii, o scădere a temperaturilor, valorile medii zilnice ne-

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ

În ultima săptămîină, vremea a continuat să-și mențină aspectul de toamnă tîrzie, fiind caracterizată prin cețuri frecvente, temperaturi relativ ridicate și precipitații slabe, mai ales sub formă de burniță în zonele agricole.

Exceptînd primele două zile, cînd temperaturile au coborât ușor sub valorile normale, în celelalte zile, vremea a fost călduroasă, temperaturile maxime din aer ajungînd la 12 decembrie pînă la 8° în sud-vestul țării. Temperaturile minime din aer au oscilat cel mai frecvent între 0° și -6°.

În stratul arabil, la adîncimea de 5 și 10 cm, temperaturile medii s-au menținut pozitive, oscilînd între 1° și 3°. Îngheț superficial (1-3 cm) s-a produs numai în zonele subcarpatice și Nordul Moldovei.

Regimul pluviometric a fost deficitar în toate zonele agricole. Cantitățile de apă au ajuns pînă la 7 mm în cea mai mare parte a țării, iar în cîmpia de Vest și în sudul țării au fost sub 1 mm.

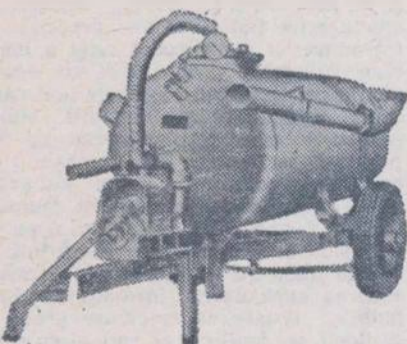
În majoritatea zonelor, vegetația spontană și cultivată se află în perioada de trecere la repausul biologic de iarnă.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 17-23 DECEMBRIE

Vremea în răcire ușoară, începînd din nord-vestul țării. Cerul va fi mai mult acoperit. În cea mai mare parte a țării, vor cădea precipitații mai ales sub formă de lapoviță și ninsoare. Vîntul va prezenta intensificări din sectorul nord-estic, iar în zona de munte și în nordul extrem al țării, zăpada va fi spulberată. Minimele vor oscila între -8° și +2°, izolat mai coborîte în depresiuni, iar maximele între -5° și +5°.

VĂ PREZENTĂM:

Remorca cisternă pentru vidanjanare RCV-2000

Aflată în producția de serie a Uzinei de reparații Arad, RCV-2000 se fabrică în două variante: prima, reper 114.00.00 tractată, cu pompa de vid acționată de tractorul U-650, servește la transportul și împrăștiatul îngrășămintelor lichide, în special al urinei; cea de-a doua, reper 114.00.00 A, tractată, cu pompa de vid acționată de un motor electric de 4 kW și 1500 rot/min, este destinată vidanjanării reziduurilor decantate de la băile de spălare.

Remorca cisternă, pe două roți, este compusă dintr-un rezervor cilindric de oțel prevăzut cu supapă de siguranță, supapă de preaplin, vană de închidere cu pană și aparatul de control. În partea din față a șasiului se găsesc montate pompa și cîrligul de tracțiune, care prin intermediul unor pîrghii acționează asupra sistemului de frinare.

Avînd o capacitate de 2000 litri, cisterna se umple cu lichid, ca urmare a depresiunii de 0,7 kg/cm² creată de pompa de vid, în 30 de secunde. Golirea cisternelor se poate face gravitațional sau prin presiune. Și golirea se face în cîteva secunde.

TELE-LECTII PENTRU LUCRATORII DIN AGRICULTURĂ

Pentru ca lucrătorii permanenți din unitățile agricole de stat și cooperativele agricole de producție să-și însușească pe deplin tehnologiile moderne practicate în agricultura mondială, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a luat de curind măsuri ca în perioada de iarnă să fie organizate, pe lângă alte forme de instruire, și ciclurile de lecții transmise prin televiziune.

Astfel, duminică 13 decembrie, ciclurile de lecții — care vor dura până la sfârșitul lunii februarie 1971, au fost deschise printr-o consultație susținută de inginerul Ion Toma, secretar general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii, cu privire la organizarea muncii și a producției în cultura plantelor de câmp și aplicarea acordului global. Aceste lecții vor fi organizate de trei ori pe săptămână, în cursul dimineților, câte circa o oră, o oră și jumătate, și vor trata, potrivit unei tematici stabilite cu grijă, cele mai importante probleme din cultura plantelor de câmp, horticultură și zootehnie.

De subliniat că emisiunile vor fi sprijinite prin editarea și difuzarea (pentru fiecare specialist și lucrător permanent al unităților agricole) a aceluiași lecții, cu un conținut mai îmbogățit.

Lecțiile sînt întocmite de către specialiști de înaltă calificare și axate pe problemele cele mai actuale ale agriculturii, privind instruirea tehnico-materială, tehnologiile noi și metodele moderne de conducere și organizare a producției și a muncii, de evidență și retribuire, probleme economice-financiare etc.

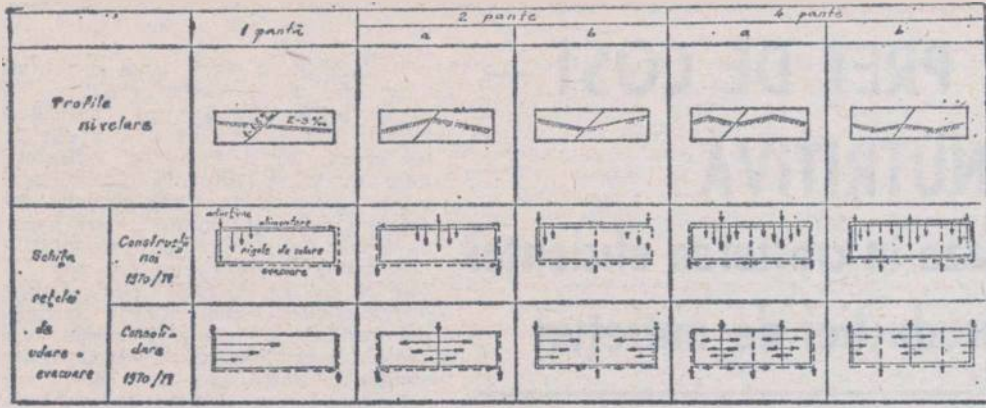
Prin conținutul lor, prin posibilitatea folosirii ca lectori a celor mai competenți specialiști din cadrul Ministerului Agriculturii și Silviculturii, din unități de cercetare, învățămînt și din unități de producție cu o bogată experiență, această formă modernă de instruire va contribui în gradul cel mai înalt și cu eficiență imediată la pregătirea lucrătorilor din fermele pentru culturi de câmp, legumicultură, pomicultură, viticultură, creșterea animalelor etc.

Tele-lectiile sînt însoțite de proiectii de filme, diafilme, diapozitive, grafice și alte mijloace vizuale.

Tematica celor 30 de lecții stabilite a fost întocmită din vreme, asigurându-se totodată, materialele documentare și didactice necesare.

Dintre viitoarele tele-lectii se pot cita, de pildă: „Procedee tehnologice privind producerea semintelor”, „Utilizarea studiilor și recomandărilor făcute de laboratorul de agrochimie la întocmirea planului de fertilizare a solului; folosirea îngrășămintelor și erbicidelor în agricultură”, „Tehnologia producerii de răsaduri”, „Principii generale și tehnica tăierii pomilor”, „Măsuri și mijloace pentru creșterea potențialului de producție al plantațiilor de vii și pentru îmbunătățirea calității strugurilor”, „Îngrășarea intensivă și semintensivă a tineretului taurin”, „Elemente ale modernizării creșterii vacilor de lapte în fermele industriale și mixte — gospodărești” etc.

Este de datoria conducătorilor unităților agricole, a specialiștilor și comitetelor sindicatelor să ia cele mai eficiente măsuri în vederea asigurării de televizoare și încăperi adecvate, să organizeze vizionarea colectivă a tele-lectiilor, atrăgînd un număr cît mai mare de lucrători ai ogoarelor către această nouă și interesantă formă de instruire.

Influența formelor de teren asupra productivității agricole este evidentă. Astfel, într-o microzonă oarecare, cu aceleași constante microclimatice, pe pantele mai mult sau mai puțin abrupte, fertilitatea naturală a solului scade. Pe asemenea forme de teren culturile agricole se fac cu destule greutate, mecanizarea pune probleme deosebite, deficitul de umiditate este un pericol permanent — deși în timpul ploilor și topirii zăpezilor umiditatea ajunge să fie în exces (relativ) foarte dăunător. Condiții improprii pentru culturile agricole oferă și microdepresiunile, croturile, dolinele etc. — respectiv formele de teren care acumulează în exces umiditatea scursă de pe versanți și care nu se elimină în mod natural.

Aspectele arătate mai sus se manifestă puternic dăunător în grădinile de legume. Porțiunile înalte din aceste grădini nu se pot iriga în condiții bune și, de aceea, sînt insuficient de productive sau, în anii secetoși, culturile sînt chiar calamitate. Porțiunile joase, fără scurgere de suprafață, reprezintă terenuri „reci”, cu sol în general „greu”, fiind inapte pentru culturi timpurii. Cel mai adesea, fie din cauza precipitațiilor naturale abundente, dar și din cauza excesului de umiditate rezultat de la irigare culturilor, în grădinile de legume apar porțiuni înmlășinate. Aceste aspecte sînt comune tuturor grădinilor lipsite de nivelare.

Rezultă, de aici, necesitatea stringentă a nivelării terenului pentru culturile agricole în general, pentru toate culturile irigate — în special și, în mod deosebit pentru legumicultură.

În ceea ce privește solariile, acestea sînt de neconceput fără nivelarea terenului. Această lucrare constituie o premisă obli-

gatorie pentru dirijarea umidității în sol conform cerințelor plantelor și oferă posibilități certe de eliminare de umiditate. De nivelare depind asigurarea densității planificate, mecanizarea lucrărilor, aplicarea la timp a lucrărilor, agro-tehnice, fără restricții de acces pe anumite porțiuni, evitarea focarelor de infecție și infestare a culturilor cu boli și, respectiv, cu dăunători

Nivelarea nu are un scop în sine, ci se face pentru a permite, în primul rînd, organizarea corectă a rețelei de irigare, executarea udărilor cu ușurință și, mai ales, în condiții tehnologice optime, cu posibilități de evacuare a prisosului de apă. În schița alăturată, cei interesați pot găsi diferite soluții de realizare a nivelării și de trăsare a rețelei de udare- evacuare în funcție de con-

În solarii — tehnologii perfecționate

NIVELAREA CONDIȚIONEAZĂ PRODUCȚIA

și, în final, timpurietatea, cantitatea și calitatea recoltelor.

Avîndu-se în vedere importanța acțiunii documentațiilor tehnice prevăd obligativitatea realizării nivelării terenului pentru solarii, înainte de executarea construcțiilor. Se creează astfel condiții optime pentru realizarea corespunzătoare a solariilor ineseși. Dar și în cazul solariilor vechi, construite fără respectarea acestei lucrări, nivelarea poate să se execute acum (e drept cu mai mare greutate) mai ales că deținătorii unor astfel de solarii s-au convins, din păcate într-un mod foarte costitor, de necesitatea acestei măsuri.

dițiile concrete, locale. Ele pot fi aplicate atît în solariile moderne de tip I.C.P.L.F., cît și în cele de alte tipuri, mai vechi.

Considerăm necesare cîteva recomandări. Astfel, peste tot unde este posibil, se va alege un profil de nivelare cu o singură pantă longitudinală (în schiță: 2—3 la mie) — pe direcția rigolelor de udare — și o singură pantă transversală (în schiță: 1—1,5 la mie) — pe direcția rigolelor de alimentare. (În cazul construcțiilor noi 1970/1971, valoarea pantelelor se inversează).

Acolo unde decopertarea solului ar afecta întregul orizont fertil, cazuri destul de rare, dacă ampla-

sarea solariilor s-a făcut corespunzător — se poate utiliza una din soluțiile indicate în coloana „2 pante” (a și b). În solariile vechi, în care nivelarea, lucrare restantă, se va putea executa numai manual, se pot aplica soluțiile indicate în ultima coloană „cu 4 pante” (a și b).

Pentru executarea nivelării de bază este necesară, în primul rînd, ridicarea toponivelitică, la densitatea 5/5m și echidistanță de 5 cm, pe baza căreia se fixează profilul de nivelare, planul rețelei de irigare (aducție, alimentare, evacuare) și se bat țarușii de nivel. La aceste lucrări se va solicita sprijinul necesar al specialiștilor O.C.P.G.A.

Lucrările efective de nivelare (terasamentele) trebuie să se execute sub permanenta supraveghere a specialistului unității. Cîteva elemente se vor urmări cu deosebită atenție: se va veghea ca țarușii de nivel să nu fie deplasați și nici atinși (bătuți sau înălțați). Nivelul țarușilor se va realiza obligatoriu sub cota naturală a terenului. La țarușii de nivel superior cotelor naturale ale terenului, se asigură umplutura necesară + circa 1/3 din grosimea stratului de umplură, în raport cu coeficientul de tasare specific. Rezultă că, înainte de începerea lucrărilor, la toți țarușii de nivel peste cota naturală, este necesar să se alature țaruși care să indice nivelul total de umplură.

O dată nivelarea de bază astfel realizată, ea va trebui respectată și păstrată, cu cea mai mare grijă, în timpul lucrărilor ulterioare. Bineînțeles, înaintea amplasării fiecărei culturi este necesară o nivelare de exploatare — o corectare de suprafață a cotelor terenului. Fără această precauție, după cîteva culturi, terenul ajunge într-un grad de denivelare nepermis.

La executarea rețelei de irigare se vor urmări cu atenție atît rigolele de aducere a apei la plante (aducție + alimentare, rigolele de udare — realizate prin modelarea solului) cît și rigolele de evacuare. Nivelul — de fund — al întregii rețele menționate este dictat de acela al rigolelor de udare. Amplasarea elementelor de rețea se va realiza, așa cum se indică și în schiță, respectîndu-se, în același timp, pantele profilului de nivelare.

Ing. Victor OROS
din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

UNITĂȚI AGRICOLE ȘI PRODUCĂTORI INDIVIDUALI!

Întreprinderile de aprovizionare cu seminte și material săditor, prin rețeaua de magazine și depozite existente în cadrul fiecărui județ, asigură — contra cost — seminte de:

- SPANAC din soiurile Matador și Wirofflay;
- SALATĂ din soiurile Polul Nord, Bötner Treib, Timpurie de Banat și de mai;
- RIDICHI DE LUNĂ din soiurile Roșii cu virf alb, Rotunde timpurii, Țepuși de ghiață;
- PATRUNJEL ZAHARAT;
- LEUȘTEAN.

Semințele sînt ambalate și garantate în ceea ce privește calitatea.

SOLICITAȚI CU INCREDERE ORICE CANTITĂȚI DE SEMINTE DIN SPECIILE ȘI SOIURILE MENȚIONATE MAI SUS, ÎNTRUCÎT PENTRU LIVRAREA LOR NU ESTE NEVOIE DE NICI O REPARTIȚIE

De asemenea, se pot procura pomi fructiferi altoiți pentru plantări în grădini familiale.

ÎNTEPRINDEREA CENTRALĂ DE APROVIZIONARE CU SEMINTE ȘI MATERIAL SĂDITOR

CORELAȚIA PREȚ DE COST — VALOARE NUTRITIVĂ

element de bază în creșterea eficienței economice a producției de nutrețuri

În dezbaterile specialiștilor:

CONCEȚII MODERNE PRIVIND EXPRIMAREA VALORII NUTRITIVE A FURAJELOR

De la început ținem să precizăm că sintem întru totul de acord cu părerea autorilor articolului publicat în „AGRICULTURA” nr. 45 (405) din 12. XI. 1970. „Concepții moderne privind exprimarea valorii nutritive a furajelor” temă de actualitate care, la inițiativa redacției este supusă dezbaterii specialiștilor.

Noi ne vom spune părerea în legătură cu inconvenientele pe care le creează actualul sistem de exprimare a valorii nutritive a furajelor asupra cercetărilor din domeniul economic bazei furajere.

După cum se știe, cheltuielile cu furajele au o pondere deosebit de mare în structura cheltuielilor totale efectuate pentru obținerea produselor animale. De aci, necesitatea ca în hrana animalelor să se utilizeze furajele care se realizează în condiții de maximă economicitate. Pentru a preciza însă care dintre furaje sînt mai economice, trebuie făcută aprecierea eficienței lor, legată nemijlocit de valoarea nutritivă a acestora. Întrucît costul furajelor este în strînsă interdependență cu volumul producției, se pune întrebarea: care dintre furaje vor fi preferate, cele care realizează un volum mai mare de unități nutritive la unitatea de suprafață, sau cele care asigură o cantitate mai mare de proteină digestibilă?

Cercetările din țara noastră evidențiază lipsa unor concepții unitare privind aprecierea eficienței economice a furajelor. Unii autori, de pildă, recomandă folosirea metodei după care să se facă media aritmetică simplă a notelor acordate, pe de o parte, pentru producția de unități nutritive iar, pe

de altă parte, pentru producția de proteină digestibilă. Evident, o asemenea metodă avantajează, în general, culturile furajere cu o producție mai mare de unități nutritive, ceea ce nu este corect, întrucît este bine cunoscut rolul proteinei în organismul animal.

Pentru aprecierea eficienței economice a furajelor, alți autori recomandă folosirea unui indicator de sinteză denumit „unități nutritive ponderate” (U.N.P.). Acest indicator a fost stabilit prin adăugarea la producția de unități nutritive a aceleia de proteină digestibilă, multiplicată de cinci ori. Premisa de la care a plecat autorul în stabilirea indicatorului la care ne referim a fost aceea de a evita erorile primei metode și de a prinde în calcule atât producția de unități nutritive cît și cea de proteină digestibilă. În acest scop, au fost utilizate două nutrețuri concentrate — porumbul și mazărea boabe — care au un conținut apropiat de unități nutritive, dar foarte diferit de proteină digestibilă. Coeficientul cinci, cu care este multiplicată proteina digestibilă, a fost stabilit pornind de la prețul diferit al celor două furaje. (1,15 lei/kg la porumb și 1,70 lei/kg la mazăre) care determină diferențe mari pe unitatea nutritivă, diferențe atribuite conținutului mai mare în proteină digestibilă al mazării. Raportînd diferența de preț a celor două furaje la diferența de proteină digestibilă — ambele socotite la o unitate nutritivă — rezultă valoarea unui kg de proteină digestibilă. Aceasta, raportată la costul unei unități nutritive de porumb, conduce la concluzia că valoarea plusului de proteină ce se află în mazăre este de circa 5

ori mai mare decît al unei unități nutritive.

Metoda oferă, desigur, o exactitate mai mare de cît aceea care folosește media aritmetică, dar nu suficientă pentru aprecierea obiectivă a eficienței economice a furajelor. Afirmăm ne-o bazăm pe faptul că folosirea aceluiași coeficient în toate cazurile, indiferent de prețul mazării, care variază foarte mult, duce la inexactități.

În sfîrșit, în literatura de specialitate se fac recomandări pentru aprecierea eficienței economice a furajelor prin utilizarea metodei Peterson, care preconizează folosirea a două furaje standard, dintre care unul bogat în substanțe hidrocarbonate, iar altul bogat în proteină. Echivalarea economică și nutritivă a furajelor se face, în acest caz, cu ajutorul unei ecuații matematice de gradul doi. Desigur, în comparație cu metodele descrise anterior, aceasta prezintă o mai mare exactitate și poate fi utilizată cu rezultate bune în etapa actuală, cînd exprimarea valorii nutritive a furajelor se face prin conținutul lor în unități nutritive și proteină digestibilă.

Trebuie să precizăm însă că oricare din metodele prezentate au un inconvenient comun, determinat de actualul sistem de exprimare a valorii nutritive a furajelor, sistem care generează unele incertitudini privind aprecierea eficienței economice a furajelor.

Considerațiile prezentate ne fac să credem că exprimarea valorii nutritive a furajelor prin conținutul acestora în energie, aminoacizi, vitamine și săruri minerale, ar permite elabo-

rarea unei metodologii mai concrete pentru aprecierea eficienței economice comparative a furajelor. Aceasta întrucît, pe lângă indicatorul „numărul de kilocalorii” posibil de realizat pe unitatea de suprafață și costul lor, s-ar putea lua în considerație și conținutul în aminoacizi. Rezolvarea unei asemenea probleme ar avea o influență favorabilă atît asupra posibilităților de a alege și cultiva cele mai eficiente culturi furajere, cît și asupra posibilităților de a pune în evidență valoarea biologică a proteinelor.

Pe lângă consecințele favorabile pe care le-ar putea avea modul de întocmire a rațiilor pe care-l preconizează autorii articolului, asupra producției animale, subliniem și faptul că rațiile exprimate nu numai condițiile economice, dar și cerințele economice materializate în realizarea unor producții cît mai mari, cu minimum de cheltuieli. Așadar, rezolvarea problemei exprimării valorii nutritive a furajelor ar atrage după sine posibilitatea redării mai fidele și a eficienței lor economice, ceea ce înseamnă, da fapt, realizarea produselor animaliere la un preț de cost mai scăzut.

Considerăm că dezbaterile inițiate de revista „Agricultura” este bine venită și ea poate elucida aspecte multiple și complexe care să contribuie la sporirea eficienței creșterii animalelor.

Ing. Eimilian MAN

lector la Institutul agronomic „Dr. Petru Groza” din Cluj.

PRIMA CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ DE GENETICĂ ANIMALĂ

Sub egida Academiei de științe agricole și silvice, în zilele de 10-12 decembrie s-au desfășurat în Capitală lucrările primei Conferințe naționale de genetică animală. Această prestigioasă manifestare științifică a reunit un important număr de biologi, chimiști, medici, ingineri agronomi și zootehniști care își desfășoară activitatea în instituții de cercetare și de învățămînt, în unități agricole socialiste. Cele peste 100 de referate și comunicări prezentate la conferință, mesele rotunde organizate cu această ocazie, au evidențiat preocuparea geneticienilor noștri pentru adîncirea cercetărilor științifice, pentru legătura lor cît mai strînsă cu cele mai actuale cerințe ale producției zootehnice.

Prima conferință națională de genetică animală a fost salutată de acad. Ștefan Milcu, vicepreședinte al Academiei R.S. România, prof. Nicolae Giosan, președintele Academiei de științe agricole și silvice, ing. Ioan Moldovan, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, prof. dr. N. Teodorescu, președintele comitetului de organizare a conferinței, acad. B. Astaurov, președintele Societății geneticienilor și selecționatorilor din U.R.S.S., directorul Institutului de biologia dezvoltării din Moscova și dr. L. Ollivier de la Departamentul de genetică animală din Jouy en-Josas, Franța.

În încheierea lucrărilor, participanții au adoptat în unanimitate o telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se exprimă sentimentele de adîncă recunoștință pentru sprijinul permanent pe care conducerea partidului îl acordă științei.

În numărul viitor al revistei vom prezenta lucrările conferinței.

În Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie 1970, cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, se arată că: „În mod deosebit se impun măsuri care să ducă la o creștere rapidă a producției de carne de pasăre și de porc pentru a se crea, în acest fel, posibilitatea ca județele să-și asigure aceste sortimente de carne din resurse locale sau prin cooperare cu județele vecine; în următorii 3-4 ani, producția de carne de pasăre va trebui să ajungă la circa 200 000 tone, astfel ca acest produs să reprezinte circa 30 la sută din consumul de carne al populației orășenești.”

Una din sarcinile principale cuprinse în Programul național de dezvoltare a zootehniei o constituie extinderea formelor de exploatare industrială în avicultură — modernizarea și rentabilizarea continuă a acestei ramuri atît în întreprinderile agricole de stat, cît și în cooperativele agricole de producție. Realizarea acestei sarcini este legată nemijlocit de asigurarea unui material biologic de înaltă productivitate, păsări de tipuri specializate, fie pentru producția de ouă, fie pentru cea de carne, rezistente, capabile să valorifice hrana în cel mai înalt grad. Unor asemenea deziderate răspund, în special, păsările hibride, obținute în urma aplicării unor metode avansate de ameliorare.

Asigurarea efectivilor de reproducție din liniile specializate pentru ouă sau carne — în cea mai mare parte prin import de la firme recunoscute — a impus organi-

zarea, în țara noastră, a unei acțiuni sistematice de selecție, înmulțire și producere de păsări hibride cu o productivitate ridicată. Stațiunii centrale de cercetări avicole Corbeanca, prin fermele sale, li revine astfel sarcina realizării unor programe proprii de selecție, testare și hibridări experimentale, în măsură să contribuie efectiv la reducerea importurilor.

Inițiată în anul 1965 în

a liniilor importate în anul 1965 și coordonarea minuțioasă a lucrărilor pentru a evita intrarea lor în derivă genetică. Concomitent, se studiază evoluția caracterelor productive ale liniilor respective.

Putem arăta că la toate cele 12 linii importate, li s-a menținut puritatea. Pînă la data actuală s-au obținut patru generații, astfel că, în prezent, cercetările se efectuează asupra caracterelor

S-a ajuns astfel la realizarea unei noi linii, care înglobează întregul genofond al liniilor importate — apreciată de altfel ca populația noastră de control. Această linie posedă caractere productive ridicate ce depășesc, ca valoare — intensitatea și persistența ouatului, vitalitatea — toate liniile provenite din import. Astfel, în generația din 1969, la terminarea perioadei de control de 365 de zile,

deoarece este cunoscută reproductibilitatea redusă a performanțelor relative și absolute. Fiind considerat cel mai bun simplu hibrid, urmează ca în viitorul apropiat să fie asigurate condițiile de difuzare a lui în fermele specializate pentru producția de ouă.

Al doilea test efectuat în anii 1968—1969 a cuprins verificarea combinațiilor simple și duble hibride între liniile asupra cărora se aplică și programul special de selecție, în 40 de variante. În urma verificărilor și prelucrării datelor a reieșit că cele mai bune sînt combinațiile de simplu hibrid 185 cu o producție de 246 ouă pe găină furajată și o greutate medie a ouălor de 56,94 g. și dublul hibrid 245, cu o producție medie de 245 ouă pe găină furajată și o greutate medie a ouălor de 56,19 g.

În prezent, este în desfășurare un amplu program de testare a capacității combinate între alte 4 linii cuprinzînd 8 hibridi simpli, 4 hibridi triliniari, cele 4 linii pure ca mator și 24 hibridi tetraliniari.

Desigur, rezultatele obținute în urma testărilor efectuate nu au caracter definitiv, cunoscînd faptul că de la o generație la alta liniile evoluează ca urmare a acțiunii selecției artificiale și naturale. Ele constituie totuși un indiciu asupra valorii liniilor care, folosite în baza unor criterii științifice, vor permite obținerea unui hibrid propriu la care să fie bine evidențiat fenomenul de heterozis.

Dr. Ștefan MARCU
de la Stațiunea centrală de cercetări avicole Corbeanca, județul Ilfov

PĂSĂRI HIBRIDE DE MARE PRODUCTIVITATE

cadrul secției de avicultură a fostului Institut de cercetări zootehnice, prima fermă de acest gen a fost populată cu pui de o zi din mai multe linii din rasa Leghorn, provenite din import, cu scopul formării unor găini hibride autohtone, de mare randament, destinate fermelor producătoare de ouă din întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole.

Odată cu înființarea Stațiunii centrale de cercetări avicole, activitatea de ameliorare a fost continuată și amplificată în cadrul programului de selecție și testare de linii destinate producerii hibridilor pentru producția de ouă.

Iată cîteva lucrări de bază din cadrul acestui program.

Un prim obiectiv are în vedere menținerea în stare pură

generației F4. La patru din aceste linii, cele mai bune, producția înregistrată este de 225—262 de ouă de la fiecare găină, greutatea medie a ouălor oscilînd de la 52,72 g la 59,27 g la linia de bază.

Un program special de selecție asupra liniilor importate urmărește mărirea capacității lor combinate. Pentru realizarea acestui obiectiv de mare importanță în munca de ameliorare, cele patru linii, considerate ca cele mai bune, au fost supuse unor minuțioase lucrări de selecție, obținîndu-se două generații de material selecționat.

Prin scheme speciale de încrucișări, cercetările stațiunii au urmărit, de asemenea, crearea de linii proprii pe baza materialului importat.

Noi produse pentru apărarea și menținerea sănătății animalelor și păsărilor

Pentru apărarea și menținerea sănătății animalelor și păsărilor, Direcția generală de aprovizionare și desfacere din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, prin rețeaua sa, se străduiește să asigure în permanență aprovizionarea promptă și operativă a fermelor zootehnice din cadrul unităților agricole socialiste, a tuturor crescătorilor de animale, cu produse biologice, medicamentele, dezinfectantele, utilajele zootehnice, instrumentarul și aparatura veterinară necesare.

Un aport însemnat îl aduce industria noastră chimico-farmacologică, prin participarea sa tot mai activă la extinderea și diversificarea sortimentelor de medicamente și de biostimulatori de uz zooveterinar.

Vă prezentăm câteva din produsele noi.

STREPANCILUL este o asociație de sulfat de streptomycină și pantotenat de streptomycină și se prezintă sub formă de pulbere, în flacoane care conțin echivalentul unui gram de streptomycină bază, preparat aseptice. Având indicațiile streptomycinului sulfat, este folosit în afecțiunile care necesită un tratament de lungă durată: baciloze grave cu evoluție malignă, septicemii, endocardite etc.

PASERSANUL are proprietăți bactericide pentru o serie de germeni Gram negativi din grupa enterobacteriaceelor (salmonela, colibacili) și în special pentru genul Salmonella: S Pullorum, în compoziția sa intrând furazolidonă și un excipient vegetal. Se folosește profilactic și curativ, la păsări tinere sau adultă din efective contaminate de tifoză acută (după eliminarea păsărilor cu semne clinice, odată cu aplicarea unor măsuri generale de zoohigienă și sanitar-veterinare); la pui din loturi în care au apărut cazuri de colibaciloză; la pui, după 48 de ore de la încetarea tratamentului contra coccidiozei, pentru prevenirea instalării colibacilozei datorită leziunilor intestinale produse de coccidii (în lipsa preparatului Galifuran care este de preferat în asemenea situații). Produsul se adaugă în hrană sub formă de făină în proporție de 800 g la tona de furaj, amestec administrat continuu în perioada tratamentului. În tifoză acută, tratamentul durează 14 zile, iar după o perioadă de 7 zile se repetă timp de alte 10-14 zile. Pentru tratamentul profilactic și curativ al colibacilozei preparatul se administrează timp de 5 zile.

GALISANUL — preparat cu bază de antibiotice, în care tetraciclina este asociată cu furadil — este indicat, îndeosebi, în tratamentul coccidiozei puiilor. Se prezintă sub două forme farmaceutice:

comprimate, cu un conținut de 12 mg tetraciclina și 4 000 U.I. furadil, și sub formă adecvată pentru **suspensie în apă** când conține și un emulgător care are proprietatea ca, în amestec cu apă, să susțină în suspensie uniformă, cel puțin 10 ore, particulele de antibiotice. Pentru tratamentul curativ, atunci când boala a izbucnit într-un efectiv de pui, Galisanul se folosește atât sub formă de comprimat cât și ca suspensie. Preventiv, Galisanul se întrebuințează sub formă de suspensie. Pentru corectarea florei intestinale, atât în tratamentul curativ, cât și în cel preventiv, puii vor primi obligatoriu în hrană lapte acru sau drojdie de bere. Nu se vor neglija nici celelalte măsuri de profilaxie.

SOLVOCILINUL — SUSPENSIE este format dintr-un amestec de tetraciclina metil pirolidin, ceară albă, fenol, hidroxichinonă, alcool etilic și ulei de floarea-soarelui pentru injecții, conținând o cantitate de antibiotice corespunzătoare cu 50 mg de tetraciclina hidrocloridă. Solvocilinul — suspensie este bine tolerat de animale și nu determină fenomene secundare, decât în cazuri rare. Acestea constau în absorbție dificilă, cu noduli la locul de injecție sau fenomene alergice. Depășirea dozelor terapeutice nu sînt dăunătoare pentru organism. Solvocilinul este indicat în infecții nespecifice ale organelor de reproducție, căilor urinare, aparatului respirator, în mamite, peritonite, plăgi infectate, abcese, flegmoane, fistule, septicemii, piemii, profilaxia antiinfecțioasă post-operatorie, panarițiu, amigdalite, otite externe etc. Este indicat, de asemenea, în infecții specifice produse de germeni sensibili la tetraciclina: tetanos, cărbune emfizematos, gangrenă gazoasă, actinomicoză, actinobaciloză, gurmă, rujet, leptospiroză, infecții specifice tineretului animal (infecții ombilicale, ar-

ticulare, septicemii, dizenterie, salmoneloze, colibaciloze), iar la păsări, în holera, coriza contagioasă, micoplasmoză, laringotraheită și salmoneloze. Este recomandabil să se asocieze cu seroterapie specifică în bolile produse de anaerobi și rujet.

SUZOTRILUL, o asocieră a trei sulfamide, manifestă o activitate bacteriostatică mai mare decât a fiecărei sulfamide, luată în parte, față de anumiți germeni patogeni sulfamidosenzibili. Este indicat, singur, sau în asociație cu antibiotice, în infecții cu germeni sensibili la acțiunea sulfamidelor și anume: pneumonii, bronhopneumonii, pleurezii, peritonite, septicemii, infecții puerperale chirurgicale, gangrena gazoasă, gurmă, pasteureloze, infecțiile secundare ale bolilor virotice etc.

CLOROVITUL, compus din furazolidon, cloramfenicol racemic, microvit E și lactoză, este recomandat la purcei și viței în cazuri de diaree cu diverse etiologii (colibaciloză, salmoneloză etc.), inclusiv cele cu etiologie nespecifică. În general, produsul se administrează în amestec cu alimentele. La sugari, administrarea se face amestecând produsul cu lapte sub formă de suspensie, iar la purceii sugari, sub formă de pastă fluidă. Simptomele de boală se ameliorează după 2-4 administrări, în funcție de gravitatea clinică inițială.

ASCATRIXUL sau ADIPINUL nu este altceva decât sarea piperazinei cu acidul adipic. Față de celelalte săruri ale piperazinei — hidratul și citratul de piperazină — adipatul de piperazină se dedublează punind în libertate piperazina, care are efect vermifug și ușor parasimpaticomimetic, ajutând la eliminarea viermilor. Preparatul se livrează sub două forme și anume: **comprimate** cu un conținut de 0,30 g adipat de piperazină și **pulbere solubilă** în apă. Se utilizează în ascarioză, heterakioză și capilarioza păsărilor. Cercetările experimentale au demonstrat că, la găinile ouătoare, ascatrixul dă rezultate mai bune decât fenotiazina, favorizând sporirea producției de ouă. În schimb, la tineret, se pare că este de preferat fenotiazina, după folosirea căreia sporul de creștere este mai ridicat decât în cazul ascatrixului. Se poate administra în tratamente individuale, atunci când este vorba de o infecție mai redusă sau, în grup, atunci când numărul păsărilor infectate este mare.

NITROFURANUL — PULBERE este un chimioterapic cu acțiune marcantă asupra germenilor din genul Salmonella și Escherichia. Datorită solubilității sale reduse își exercită acțiunea antimicrobiană în special în intestin. În vitro, are o acțiune bacteriostatică față de Salmonella cholerae suis în concentrație de 12,5 gamma/ml, iar în concentrație de 50 gamma/ml are acțiune bactericidă. În general, nu creează germeni rezistenți și nu sterilizează purtătorii. Se utilizează în salmoneloză purceilor cu scop terapeutic și profilactic de necesitate și în tratamentul enteritelor colibacilare ale purceilor.

PRESOXINUL, extract apos din lobul posterior al hipofizei în soluție izotonică stabilă, conține 5 UI scitocină pe ml. Acțiunea principală a Presoxinului se adresează miometrului, provocând contracții cu frecvență și intensitate crescută. Deoarece, pe lângă oitocină, mai conține și vasopresină, determină o creștere lentă a presiunii arteriale. Administrat pe cale epidurală, efectul Presoxinului se produce foarte rapid. Se u-

tilizează pentru stimularea și intensificarea contracțiilor în caz de hipotonie și atonie uterină, în timpul fătării la vacă, iapă, scroafă, oaie, capră și carnișiere. Prin injecții subcutane, efectul se produce după 10-12 minute, iar contracțiile se mențin timp de 20-30 de minute. În faza puerperală este indicat în cazul întârzierii eliminării anexelor fetale sau în cazul lipsei involuției uterului din cauza atoniei. În prolapsul uterin, favorizează contracția miometrului. Se mai utilizează în cazul hemoragiilor uterine prelungite, după fătare la taurine și carnișiere, în endometrite purulente și piometru la vacă — după prealabila sensibilizare a miometrului prin injecții cu substanțe oestrogene — pentru ridicarea tonusului musculaturii netede a vezicii, în cazul disgalaxiilor la scroafe și vaci primipare în primele zile după fătare, cînd stimulează și mărește secreția laptelui, în mamite cînd, după administrarea medicației intramamare, intensifică evacuarea conținutului infectat. Nu se administrează intravenos și nici la animale mici, cu atonie secundară fără expulzarea parțială a fetușilor. La animalele mari, administrarea în cursul fătării este indicată numai după înlăturarea, prin explorare vaginală, a unei eventuale distocii.

VITAMINA A — HIDROSOLUBILĂ se prezintă ca un lichid cu aspect uleios, de culoare slab gălbui, conținând 120 000 U.I. per. ml. de vitamină A. Lichidul se amestecă ușor cu apă, prin agitare, formînd o soluție omogenă, clară. Vitamina A este un factor indispensabil organismului, mai ales în perioada de creștere, asigurînd hrănirea și buna funcționare a țesuturilor epiteliale. Ea joacă un rol fiziologic important în funcția de percepere vizuală, fiind necesară refacerii pigmentului fotosensibil al retinei. Are, de asemenea, o acțiune de reglare a metabolismului bazal. În condiții normale, din tubul digestiv, vitamina A se absoarbe în 3-5 ore de la ingerare. Administrată vacilor gestante traversează placenta și ajunge la fetus. Folosirea vitaminei A este indicată în afecțiuni oculare (cheratită, cheratomalacie, ulcer corneon), afecțiuni gastrointestinale și respiratorii. Indicația este de a se folosi în special la animalele tinere pentru stimularea creșterii și mărirea rezistenței organismului față de infecții, precum și ca adjuvant în prevenirea și combaterea rahitismului. La femele, vitamina A este indicată în ultima perioadă de gestație, mai ales iarna și primăvara, cînd furajele au un conținut mai redus de vitamine.

VITAMINA A + D₃ + E — ADEVIT, reprezintă o soluție care conține 50 000 U.I. vitamina A, 25 000 U.I. vitamina D₃ și 20 mg de vitamină E. Sub această formă, produsul se administrează ușor în apa de băut în care se dispersează omogen, păstrîndu-și stabilitatea. După ingerare, absorbția se face rapid. Din conținutul său **vitamina A** are o acțiune epiteliatropă și mărește rezistența organismului, **vitamina E** are un rol deosebit în metabolismul lipidic și în mărirea prolificității, protejînd totodată vitamina A, din produs, iar **vitamina D** ia parte la reglarea echilibrului calciu-fosfor în procesul de osificare, intervine în metabolismul glucidic determinînd o creștere a glicogenului hepatic și muscular; lipsa ei din alimentație face ca absorbția intestinală de calciu și fosfor să fie deficitară. Se administrează concomitent cu antibioterapia sau sulfamidoterapia. Se indică, de asemenea, la animalele și păsările tinere, în creștere, pe timpul stabulației, la femelele gestante, în boli parazitare, în convalescență după anumite afecțiuni, în tulburările metabolismului mineral.

VITAMINA K PENTRU PASARI, o vitamină antihemoragică, este utilizată, în special, pentru funcția sa de a favoriza formarea protrombinei (în special în condițiile unei bune stări de funcționare a ficatului) intervenînd astfel în procesul de coagulare a singelui și mărind rezistența capilarelor. Se recomandă, deci, în diateze hemoragice prin hipoprotrombinemie la puii obținuți din ouă deficitare în vitamină K₃, la pui și păsări tinere cu predispoziție de a face hemoragii în urma hepatitelor și enteritelor cronice. Se mai recomandă în sindromul hemoragic la pui și păsări tinere supuse tratamentului prelungit cu sulfamide sau antibiotice și în coccidioza cecală sau intestinală, ca adjuvant al tratamentului specific.

În afara celor citeva preparate prezentate, începînd din anul viitor, Direcția generală de aprovizionare și desfacere din Ministerul Agriculturii și Silviculturii va fi în măsură să pună la dispoziția unităților agricole socialiste, fabricilor de nutrețuri combinate, cantități îndestulătoare de zooforturi care, constituite după o diversitate de formule, vor corespunde particularităților de hrănire a diferitelor specii și categorii de animale.

Întreprinderile de aprovizionare cu semințe și material săditor pun la dispoziția cultivatorilor

SEMINȚE DE LEGUME

DIN SOIURI SUPERIOARE

În legumicultură, folosirea unui sortiment variat de soiuri, adaptat condițiilor de climă și sol și corespunzător cerințelor pieței, constituie unul din mijloacele cele mai bune pentru realizarea unei producții bogate de legume-marfă. Pe baza rezultatelor cercetării științifice și a verificărilor efectuate în rețeaua de stat, pe lângă soiurile care se cultivă mai demult și s-au dovedit a fi valoroase, s-au introdus în ultimii ani și multe soiuri noi, cu însușiri superioare, care dau producții ridicate și sînt mai corespunzătoare nevoilor pieței interne, exportului sau industrializării. În prezent, în stațiunile experimentale, în fermele întreprinderilor de stat și ale cooperativei agricole se produc, anual, importante cantități de semințe din toate soiurile de legume raionate în producție.

Pentru a veni în ajutorul producătorilor, prezentăm în cele ce urmează principalele specii și soiuri de legume care fac obiectul producerii semințelor în țara noastră și care pot fi procurate, în cantități suficiente, la orice depozit sau magazin al întreprinderilor de aprovizionare cu semințe și material săditor.

ARDEI GOGOȘAR

TIMPURIU DE BUCUREȘTI Este un soi foarte productiv. Perioada de vegetație: 145—150 zile. Este recomandat în toate zonele țării, dar în special în județele mai nordice, fiind un soi timpuriu.

URIAȘ DULCE. Perioada de vegetație: 160—170 zile. Are pulpa cărnoasă și dulce. Fiind tardiv dă rezultate mai bune în sudul și vestul țării.

ARDEI GRAS

BUCUREȘTEAN 111. Perioada de vegetație: 110—120 zile. Fructul este de culoare galben-verzuie. Dă rezultate foarte bune în condițiile aplicării la timp a lucrărilor de întreținere. Gustul este bun.

ROMĂNESC 69. Fructul are culoarea galbenă-limonie. Se pretează la toate preparatele culinare.

GALBEN DE BANAT. Fructul are culoare galbenă-lăptoasă. Prezintă 3 muchii. Este foarte apreciat în vestul țării.

CALINCOV VERDE. Fructul, cu 3—4 muchii, are culoarea verde deschis gust plăcut.

URIAȘ DE CALIFORNIA. Fructul mare, de culoare verde închis, prezintă 4 muchii. Este un soi mai tardiv, cu perioada de vegetație de 125 zile. La maturitate, pulpa este groasă și foarte dulce.

ARDEI LUNG

KAPIA DE KURTOVO. Soi foarte productiv. Fructele lungi de 16—20 cm. de culoare verde-galben. Pulpa groasă de 4—5 mm. Perioada de vegetație: 140—145 zile. Este indicat pentru consum în stare proaspătă și industrializare.

ARDEI IUTE

DE ARAD. Fruct mare. Se recomandă pentru culturi forțate în răsadniță și sere. Se cultivă și în câmp.

PORTOCALIU. Fruct mic, la maturitate de culoare galbenă-portocalie. Se pretează și la culturi forțate.

CASTRAVEȚI DE RĂSADNIȚĂ

DE ARAD. Soi excelent pentru culturi forțate în răsadniță. Perioada de vegetație: 90 zile.

CASTRAVEȚI DE VARĂ

BISTRIȚA. Fruct mare, de 15—30 cm lungime. Perioada de vegetație: 55—60 zile. Este fraged și crocant.

DELICATES. Fructul de 15—20 cm. Pulpa este fragedă și crocantă. Foarte productiv.

CASTRAVEȚI CORNIȘON

CORNIȘON. Perioada de vegetație: 50—55 zile. Fructul este lung, de 8—12 cm. și cu diametrul de 4—5 cm. Fiind foarte productiv, cu pulpa fragedă și perioada de vegetație scurtă este extrem de solicitat.

CEAPĂ DE APĂ

(din răsad)

DE BUZAU. Perioada de vegetație: 130—140 de zile. Bulbii sînt mari, de 250—300 g., de formă tronconică, alungită mult spre vîrf. Este foarte productiv.

CEAPĂ CEACLAMA

(direct din sămință)

WOLSKA. Este un soi tardiv cu perioada de vegetație de 135—145 de zile. Bulbul este mic, de 100—150 g. Este productiv, rezistent la mană. Se păstrează bine peste iarnă.

CEAPĂ DIN ARPAGIC

MACAU. Soi semitimpuriu, cu perioada de vegetație de 110—120 de zile. Se păstrează bine peste iarnă.

DE STUTTGART. Este un soi semitimpuriu, cu perioada de vegetație de 120—125 de zile. Este un soi de mare productivitate, rezistent la mană și se păstrează bine peste iarnă. Acest soi emite cel mai redus procent de tije florifere.

CONOPIDĂ

BULGĂRE DE ZĂPADĂ. Perioada de vegetație este de 115—120 zile. Dă bune rezultate atât în culturi timpurii, cît și în culturi de toamnă.

TIMPURIE DE ERFURT. Soi timpuriu. Perioada de vegetație: 90—100 zile.

DOVLEAC DE COPT

BLUE HUBARD. Fructul este de culoare verde albastră.

GREEN HUBARD. Fructul este de culoare verde galben.

PINK BANANA. Fructul este de culoarea bananei.

DOVLECI

FĂRĂ VREJ. Soi productiv, cu o perioadă de vegetație de 70—75 zile. Apreciat de consumatori.

FASOLE DE GRĂDINĂ

GALBENĂ UNTOASĂ, NICOS CLUJ 65 — urcătoare, sînt soiuri cu păstaia galbenă.

PRELUDE, TENDER GREEN, FAVORIT, PROCESOR, SPRITTE, HARWESTER, WATEX, METEOR, CORALE. Toate acestea sînt soiuri cu păstaia verde.

GULII

GOLIAT ALBE. Perioada de vegetație: 130—135 zile. Fructul este mare, pînă la 1 kg.

GOLIAT ALBASTRE. Perioada de vegetație: 130—135 zile. Fructul este mare, pînă la 1 kg. Se folosește numai răsad tînăr, neîmbătrînit.

GULIOARE

CUPA. Este un soi indicat pentru culturi în seră, răsadnițe și în câmp. Perioada de vegetație: 70—75 zile. Fructul este de culoare albastră.

DWORSKY. Are aceleași însușiri ca soiul Cupa, însă culoarea fructului este albă.

MAZĂRE DE GRĂDINĂ

GLOIRE DE QUIMPER, ALASKA — soiuri extratimpurii, cu perioada de vegetație de 55—60 de zile.

D'ANNONAY PILOT, BÖRDI, DESI, MINUNEA AMERICII, MINUNEA KALVEDONULUI, FINĂ, VERDE, CONSERVAT I.H.A.R. — soiuri timpurii, cu perioade de vegetație de 60—75 de zile.

AMBROZIANA, SERPETT VERDE, DELICIOASĂ, GULIVERT — soiuri tîrzii, cu perioada de vegetație de 75—80 de zile.

MORCOV

CAROTTE DE PARIS. Soiul este foarte timpuriu. Perioada de vegetație: 50—55 zile. Are rădăcină scurtă. Bun pentru culturi forțate și pentru cultură timpurie în câmp.

NANTES. Soi semitimpuriu cu perioada de vegetație de 115—120 zile. Cilindrul central este foarte mic.

DE HALLE. Soi semitimpuriu. Are rădăcină lungă de 15—20 cm.

BAUER KILERS ROTE HERTZ. Soi tardiv. Rădăcina este conică alungită, de culoare roșie-cărămizie. Foarte productiv. Este indicat pentru industrializare.

URIAȘ DE BERLICUM. Este un soi tardiv. Ajunge la maturitate în 130—145 zile. Este foarte productiv, datorită rădăcinilor mari.

PĂTRUNJEL RĂDĂCINĂ

ZAHARAT. Are o perioadă de vegetație de 180 zile. În soluri grele, compacte, rădăcinile sînt ramificate. Se recomandă a fi cultivat în soluri mijlocii, pentru a se putea obține rădăcini cu aspect normal.

PĂȘTÎRNAC

ALB LUNG. Este un soi foarte productiv. Pretențiile față de sol sînt aceleași ca la pătrunjel.

PEPENI GALBENI

CANTALUP DE CHARANTAISE. Are fruct mic, foarte dulce. Perioada de vegetație este de 90—100 zile (semitimpuriu). Este foarte bun pentru culturi forțate

TURKESTAN. Soi timpuriu, cu perioada de vegetație de 70—80 zile. Are fructe sferice, cu o greutate medie de 1 kg. Este foarte productiv, bine parfumat și dulce la gust.

DULCE PIETROS. Este un soi tardiv, plăcut la gust

MASLINIU DE IARNĂ. Soi foarte tardiv. Se însămîntează la sfîrșitul lunii mai, începutul lunii iunie. Se recoltează toamna, crud, în luna octombrie, înainte de venirea brumelor. Își desăvîrșește coacerea în depozite unde se păstrează pentru consum pînă în ianuarie-februarie

PEPENI VERZI

BABY SUGAR. Este un soi foarte timpuriu, cu perioada de vegetație de 75 de zile. Are fructul mic, rotund, cu coaja verde închis, prezentînd ușoare dungii de un verde mal intens. Carnea este roșie tare, dulce, cu puține semințe mici.

DR. MAUCH. Soiul este foarte productiv, cu fructele mari. Are coaja verde, pulpa roșie aprinsă, foarte dulce.

LOVRIN 532. Este un soi creat în Banat. Foarte productiv și foarte dulce. Coaja verde închis, iar miezul roșu închis. Semințele au culoarea neagră.

TIMPURIU DE CANADA. Soiul este timpuriu. Fructul este rotund, de culoare verde deschis și coaja subțire, ajunge la 2—3 kg. Miezul roșu deschis, dulce, conține semințe mici și puține.

PORUMB ZAHARAT

RAZA DE SOARE. Dă producții mari. Boabele sînt de culoare galbenă-aurie. Este fraged și cu gust foarte bun. Se cultivă în toată țara.

PRAZ

CAMUȘ. Perioada de vegetație este de 140—150 zile. Are tulpina falsă de 60—70 cm. lungime. Foarte productiv și mult apreciat de consumatori.

RIDICHI DE LUNĂ

ROTUNDE TÎMPURII. Soi extratimpuriu (28 zile). Se pretează la culturi forțate. Forma rădăcinii este ovoidă, de culoare roșie-zmeurie.

ROȘII CU VÎRF ALB. Are o perioadă de vegetație de 30 zile. Rădăcina este roșie pe ¼ din suprafață, începînd de la rozeta de frunze, iar vîrfurile albe.

ȚEPUȘ DE GHIȚA. Soi semitimpuriu, cu perioada de vegetație de 55 zile. Rădăcina este alungită, de 12—14 cm, de culoare albă, fragedă și foarte suculentă.

WÜRTZBURG. Soi timpuriu, are perioada de vegetație de 35—40 zile. Rădăcina roșie, rotund turtită, este mai mare decât la celelalte soiuri.

RIDICHI DE VARĂ

BERE DE MÜNCHEN Soi semitardiv, are perioada de vegetație de 60 de zile. Rădăcina este rotund-ovală, mare, de culoare albă. Se seamănă în mai. Când se seamănă mai devreme, plantele dau în tije florifere înainte de a forma rădăcini îngroșate.

RIDICHI DE IARNĂ

NEGRE ROTUNDE. Soiul are perioada de vegetație de 100—115 zile. Rădăcinile au forma rotundă sau ușor turtită, de culoare neagră. Se păstrează bine peste iarnă.

SALATĂ

AMPLUS. Soi pentru culturi forțate.

BÖTTNER TREIB. Soi timpuriu, cu perioada de vegetație de 40—50 zile. Formează căpățini mici de formă elipsoidă, turtite, de culoare galbenă-aurie. Este indicat pentru culturi forțate.

DE MAI. Soi cu perioada de vegetație de 50—60 zile. Căpăținile sînt mari, îndesate, de formă tronconică. Nu se recomandă culturi în perioada căldurilor mari, fiind parte din plante pot da în tije florifere.

TIMPURIE DE BANAT. Perioada de vegetație este de 50—55 zile. Soiul este indicat pentru culturi timpurii și de vară. Căpățina este oval-rotunjită, potrivit de îndesată. Foarte productiv.

POLUL NORD. Este un soi tardiv cu perioada de vegetație de 70—80 zile. Are mare rezistență la ger. Se însămînțează numai toamna. Formează căpățini mari oval-lungite, bine îndesate. Se cultivă în toată țara.

SFECLĂ ROȘIE

BORDO. Este un soi timpuriu, cu perioada de vegetație de 70—80 zile. Rădăcina rotundă are o greutate medie de 250—300 g cu pulpa roșie-bordo.

DETROIT. Acest soi are calități similare cu ale soiului precedent.

SPANAC

WIROFLAY. Soiul este timpuriu. Se poate recolta în 35—40 zile de la semănat. Se folosește și în culturi forțate. Este mai recomandat pentru culturile de primăvară.

MATADOR. Are rozeta cu diametrul de 30—35 cm. Se seamănă cu succes în toamnă, avînd rezistență mare la temperaturi scăzute. Frunza este grasă, cărnoasă. Dă producții mari.

ȘTEVIE

Este o plantă perenă. Are frunzele mari, oval-lunguete, puțin acrișoare. Frunzele sale se folosesc primăvara de timpuriu.

TELINĂ

ALABASTER. Acest soi ajunge la maturitate în 180—190 zile. Rădăcina are forma globuloasă, turtită la bază. Pulpa albă, succulentă, fragedă. În soluri grele produce multe rădăcini secundare.

TOMATE

HIBRIZI

ARGES 1 (408). Este un hibrid foarte precoce. Are fructe de mărime mijlocie, perfect rotunde și uniform colorate, rezistente la transport. Hibridul este excelent pentru export și pentru piața internă.

EXPORT II. Hibrid mai puțin precoce. Fructele sînt mai mari

decît la ceilalți hibrizi. Fructele, uniforme ca mărime și culoare, sînt tari și rezistă bine la transport. Foarte apreciat la export.

NR. 10 X BIZON. Hibridul este foarte precoce: 100—105 zile. Fructele sînt de mărime medie, 50—70 g, rotunde, rezistente la transport. Prezintă uneori o pată verde în zona pedunculară. Sînt excelente pentru export și pentru piața internă.

DELICATES. În general, are o perioadă de vegetație asemănătoare cu a hibridului Nr. 10 X Bizon. Fructele sînt ceva mai mici, însă mai uniforme ca mărime și culoare. Rezistă la transport. Soi din ce în ce mai apreciat la export și pe piața internă.

SOIURI TIMPURII

TEMNOKRASNIL. Soi cu port pitic, se pretează la culturi timpurii în răsadnițe și în cîmp. Nu se arăcește, nu se copilește. Perioada de vegetație: 110—115 zile de la răsărire. Fructele sînt mijlocii, mari, rotunde, de culoare roșie-cărămizie. Fructul crud are o culoare albicios-marntorată.

SOIURI SEMITIMPURII

AURORA — 50. Fructele sînt mari, globuloase, ajung la maturitate la 100—120 grame. Culoarea este roz-cărămizie. Producțiile sînt mari. Perioada de vegetație: 120—125 zile. Bogat în substanță uscată, este foarte solicitat în industria conservelor.

PRODUCTIVA. Are fructe mari, rotunde, turtite, uniform colorate. Rezistă slab la transport, avînd pielea subțire. Perioada de vegetație: 125—128 zile. Foarte productiv.

SOIURI SEMITIRZII

FLORIDA. Fructe mari rotunde, puțin alungite, la maturitate prezintă 5 coaste caracteristice. Fructul fiind tare rezistă excelent la transport și crăpare. Perioada de vegetație: 130—135 zile pînă la coacerea primelor fructe. Bogat în substanță uscată, fructul are un număr foarte mic de semințe.

ACE. Este un soi excelent pentru consum și industria conservelor. Are fructe mari, de 120 g, rotund-turtite. Pulpa tare are un conținut mare de substanță uscată. Este un soi foarte productiv.

HEINTZ 1370. Soi cu talie mică, bun pentru recoltarea mecanizată. Nu se arăcește, nu se copilește. Peste 60% din fructe se coc în același timp. Este un soi bun pentru industrializare.

MONEY D'OR. Se folosește atît pentru culturi forțate, cît și pentru culturi în cîmp. Perioada de vegetație: 158—165 zile. Fructele sînt rotunde, cărnoase, tari, rezistente la crăpare și transport.

RED TOP. Perioada de vegetație: 135—140 zile. Fructele au o formă caracteristică de prunișoare. Se cultivă în special pentru industrializare deoarece fructul se pretează la depilare.

ROMA A. Are, în general, aceleași caracteristici ca și soiul Red Top.

VF—145—22—8—30. Este un soi cu talie mică. Nu se arăcește și nici nu se copilește. Deoarece fruc-

tele ajung la maturitate, în cea mai mare parte deodată, se pretează la recoltare mecanizată. Este un soi bun pentru industrializare.

ECLEREUR. Este un soi foarte productiv, dînd producții de 40—65 tone/ha. Perioada de vegetație: 125—130 zile. Fructele netede, de culoare roșie deschisă, au pielea groasă și rezistă bine la transport.

USTUROI

DE CENAD. Căpăținile sînt de culoare albă, cu reflexe argintii, în greutate de 30—40 de grame. Este un soi productiv, rezistent la boli și se păstrează bine peste iarnă. Se plantează, de obicei, în culturi de primăvară.

DE ROVIGO. Este un soi introdus recent din Italia. Căpăținile sînt foarte mari, de culoare alb-argintie. Se plantează atît toamna cît și primăvara.

VARZĂ ALBĂ

DITTMARK. Este un soi timpuriu, cu perioada de vegetație de 95—105 zile. Pentru a se obține rezultate bune se folosește răsăd tînăr, de 40—45 de zile. Folosirea unui răsăd îmbătrînit poate duce la trecerea în tîjă floriferă a unui număr însemnat de plante.

GLORIA. Soi de vară cu perioada de vegetație de 125—135 de zile. Căpățina este mare, de 2—2,5 kg., de formă sferică sau puțin ovală.

LICURSICĂ. Este un soi tîrziu, cu perioada de vegetație de 145—155 de zile.

DE BUZĂU. Soi tîrziu, cu perioada de vegetație de 160 de zile. Ca și soiul precedent are căpățini mari, fiind de mare productivitate. Pentru ca plantele să nu dea în tije florifere înainte de formarea căpăținilor, ambele soiuri nu trebuie să se semene mai devreme de luna mai sau începutul lunii iunie.

VARZĂ CREAȚĂ

VORBOTE. Perioada de vegetație: 110—115 zile. Căpăținile au greutatea medie de 1 kg., fiind de formă oval-ascuțită sau conică.

VARZĂ DE BRUXELLES

TIRZIE DE AMAGER. Perioada de vegetație: 170—180 de zile. Verzișoarele de pe tulpină sînt de mărimea unei nuci.

VARZĂ ROȘIE

CAP DE NEGRU. Perioada de vegetație: 140—150 de zile. Căpăținile ajung la o greutate de 1,1 kg.

VINETE

PANA CORBULUI. Este un soi cu fructe de formă piriformă, mult alungită (16—20 cm) cu vîrf rotund, negre-violacee, foarte lucioase. Pulpa albă este foarte gustoasă, mult apreciată de consumatori.

BUCUREȘTENE. Fructele sînt mari, oval alungite, de culoare violet închis, lungi de 16—18 cm.

Unele fructe prezintă 2 dungi longitudinale, de la peduncul la caliciu. Soi semitimpuriu, cu productivitate mijlocie. Pulpa este albă, cu gust plăcut.

DANUBIANA. Este un soi foarte productiv, care s-a răspîndit mult în ultimii ani. Fructele sînt oval-alungite, scurte (13—16 cm), de culoare violet-inchis, spre negru, lucioase. Pulpa alb-verzuie are gust excelent. Avînd o perioadă de vegetație 125 zile, este un soi semitimpuriu.

★

Semințele puse în vinzare sînt garantate atît din punct de vedere al însușirilor biologice, cît și sub raportul valorii lor seminale, asigurînd obținerea unor producții mari de legume-marfă și de bună calitate.

Este cunoscut faptul că soiurile de legume prezintă o plasticitate foarte mare, fiind susceptibile de modificări morfologice, structurale în condiții de neaplicare la timp a lucrărilor de îngrijire cerute de tehnologia culturilor respective. De aceea, punerea în valoare a potențialului biologic al acestor soiuri este condiționată, în cea mai mare măsură, de aplicarea cu strictețe a întregului complex de lucrări agrotehnice, începînd de la însămînțarea în răsadniță sau în cîmp și pînă la recoltare.

Culturile rău întreținute, sau acelea la care plantele în fazele premergătoare nu au avut o îngrijire corespunzătoare, lasă, adeseori, impresia de neuniformitate, ca și cum ar proveni din soiuri comune sau din amestecuri de soiuri, deși în realitate la însămînțare s-au folosit semințe garantate din punct de vedere al valorii biologice.

De aceea, executarea la timp a lucrărilor specifice tehnologiei elaborate pentru fiecare cultură în parte, în toate fazele de creștere și dezvoltare a plantelor legumicole, este deosebit de importantă în obținerea unor recolte cantitativ și calitativ superioare. Greșelile se plătesc scump, efectul lor neputînd fi înlăturat, chiar dacă în fazele următoare se aplică tehnologia corespunzătoare culturii respective. Aceste greșeli au adeseori o influență nefavorabilă nu numai asupra producției cantitative, dar și în ceea ce privește calitatea produselor.

Nenumărate sînt cauzele în care erorile făcute în faza de producere de răsăd se traduc prin compromiterea recoltei în întregime. Cazurile cele mai frecvente s-au întîlnit la culturile de varză timpurie, conopidă, gulioare, varză de toamnă, atunci cînd la plantarea în cîmp s-a folosit răsăd îmbătrînit, care este foarte avansat din punct de vedere al dezvoltării. Un asemenea răsăd, nu leagă căpățini, decît în procent foarte redus, dînd direct în tîjă floriferă. Acest fenomen este destul de frecvent și în cazul ridichilor de vară, mai ales în județele din Transilvania, datorită faptului că însămînțarea lor se face, fără a se ține seamă de cerințele biologice ale acestei specii, în lunile aprilie sau mai, cînd temperaturile scăzute, ce caracterizează această zonă, grăbesc mult dezvoltarea plantelor, care dau direct în tîjă floriferă. Asemenea fenomene au repercusiuni nefavorabile asupra producției și fac să se piardă însușirile bune ale semintelor.

Întreprinderile de aprovizionare cu semințe și material săditor

SEMINTELE DE LEGUME PRODUSE ÎN REȚEAUA DE STAȚIUNI EXPERIMENTALE ȘI ÎN FERMELE ÎNȚEPRINDERILOR AGRICOLE DE STAT ȘI ALE COOPERATIVELOR AGRICOLE, SE PUN ÎN VINZARE PRIN ÎNȚEPRINDERILE DE APROVIZIONARE CU SEMINȚE ȘI MATERIAL SĂDITOR ALE MINISTERULUI AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII. ADRESELE ACESTOR ÎNȚEPRINDERI SÎNT URMĂTOARELE:

ARAD — Calea Aurel Vlaicu 218

ARGEȘ — Comuna Ștefănești

BACAU — Str. Constanța 1

BOTOȘANI — Calea Națională 29

BRAȘOV — Comuna Ghimbav, Calea Făgărașului 44

BRAILA — Str. Rm. Sărat 109

BUZĂU — Str. Aurel Vlaicu 6

BUCUREȘTI — Șos. Colentina 426

BIRLAD — Str. Palermo 4

CLUJ — Str. Horia 42

CONSTANȚA — Str. Cerealelor 48

CRAIOVA — Str. Unirii 101

CARACAL — Str. Silozului 8

CĂLĂRAȘI — Str. Gării 6

IAȘI — Str. Ștefan cel Mare 38

MIERCUREA CIUC — Str. Progresului 18

ORADEA — Cartierul Ioșia 1

ORAȘTIE — Intravilan 10

SATU MARE — Str. Depozitelor 56

SIBIU — Piața Griviței 13

SUCEAVA — Str. Ștefan cel Mare 50

TG, MUREȘ — Alea Carpați 6

TIMIȘOARA — Șos. N. Titulescu 8

TECUCI — Str. Vasile Conta 28

PLOIEȘTI — Str. Văleni 137

ALEXĂNDRIA — Str. Vîilor 2

ROMAN — Str. Ștefan cel Mare 309

UZINA DE REPARAȚII DIN CIULNIȚA

CENTRU DE „REVITALIZARE“

A CAILOR-PUTERE DIN BĂRĂGAN

În curtea Uzinei de reparații din Ciulnița, trei bărbați îmbrăcați în halate examinează atent un nou lot de tractoare. Sînt verificate comenzile mecanice. Fiecare manetă acționată antrenează o serie de pișghii și... tractoarele răspund prompt comenzilor primite. Urmează o ultimă verificare a motorului. Inimile de oțel sînt ascultate cu mare atenție, la diverse turații. Oamenii sînt absorbiți cu toții de tic-tacul lor metalic. După ultimele „analize“ herghelile de cai putere sînt aliniate în curtea întreprinderii, ca înaintea unui start. Urmează confruntarea cu stepa Bărăganului, cu sutele de mii de hectare ale sale.

Retrospectivă...

Cu toate prefacerile survenite de-a lungul anilor, centrul mecanic, apoi Uzina de reparații din Ciulnița și-a păstrat cu multă fidelitate profilul. În prezent, peste 60% din volumul producției îl reprezintă reparațiile la tractoare. Aici și-au găsit „revitalizarea“ primele tractoare pe pneuri U-26, U-27, apoi tractoarele de tipul U-650, U-651 cit și cele pe șenile de tipul S-650, DT-54 sau DT-75.

Pe lângă sectorul de reparații s-a dezvoltat însă și unul de fabricație. S-a început cu confecționarea unor piese de schimb pentru mașinile agricole, apoi s-a trecut la fabricarea unor produse mai complicate. Iată cîteva din ele: **Bancul individual de lucru**, format dintr-un cadru de oțel cornier, cu sertare pentru păstrarea sculelor, dotat cu mînghină; **Căruciorul tip C.F.B. 0.4**, care poate fi, în funcție de locul unde este folosit, cu șasiu sau cu platformă, la care se mai pot adăuga și pereți din plasă; **Vagonele decovil** realizate de asemenea, în mai multe variante, cu șasiu sau platformă, cu cupă sau cu pereți din plasă. Ambele tipuri de cărucioare cu adaptările de rigoare, precum și cel construit special pentru transportul furajelor sînt folosite la mecanizarea lucrărilor în zootehnie; o altă mașină, recent creată, este **platforma de recoltat fructe**, cu două trepte, pe pneuri.

Pe lângă aceste mașini și utilaje, pe poarta uzinei au mai ieșit mij de metri de conducte din tablă sudată, cu flanșe de 4 pînă la 20 țoli, folosite la irigații, o gamă largă de scule dispozitive și verificatoare, truse de carburanți pentru punctele de alimentare și multe alte mașini și utilaje care, prin calitatea lor tot mai bună, au întărit și mai mult renumele unității. Pentru calitatea reparațiilor

executate și realizarea lor la termenele stabilite în contracte, cei peste 350 de salariați, din care mai mult de 300 sînt muncitori, au pus în joc toată pasiunea și priceperea lor.

De un respect bine meritat pentru munca lor se bucură șefii de echipă Nicolae Iosif și Ștefan Vintilă, din secția reparații la tractoare, mecanicii Zamfir Grozdanovici și Gheorghe Bălan, mecanicii Traian Dumitru, Petre Onea și Gheorghe Palote din secția constatare, mecanicii Gheorghe N. Grigore, Grigore Neacșu, Alexandru Munteanu, Ion Ioniță toți din secția reparații la tractoare pe roți, lăcătușul Cristache Bălan, sudorul Constantin Iacob, sudorul Panait Trandafir și Gheorghe Iancu din secția de fabricație și mulți alții care, din lipsă de spațiu, nu-i mai putem menționa.

O privire retrospectivă asupra cincinalului, care se încheie peste cîteva zile, scoate

Vagonet decovil cu platformă și cupă basculantă

și mai mult la iveală hărnicia acestui colectiv. Pe primii patru ani, producția globală și marfă planificată a uzinei a fost depășită cu 28 milioane de lei, iar în acest an, cu peste 10 milioane de lei. Aceste realizări au fost susținute în primul rînd de o creștere rapidă a productivității muncii pe salariat, care, la sfîrșitul primilor patru ani ai actualului cincinal, se realizase în proporție de 104,3%. În anul 1970, venitul planificat pe salariat este depășit cu peste două mii lei. Totodată, s-a acordat o mare atenție reducerii cheltuielilor. Fiecare lucrător, sau echipă în parte a făcut investiții de inteligență pentru a reduce costurile produselor noi. Bunăoară, s-a acționat ca diversele tipare sau părți ale produselor să se imbine cît mai eficient la croit. Capetele sau bucățile care au rezultat din decupările amintite au fost

folosite la confecționarea unor șaibe, runde, minere, la o serie de subsansamble la noile produse.

Un aport însemnat l-au avut în acest sens și nenumăratele raționalizări, adaptări, invenții și inovații, aplicate de-a lungul anilor, și care au adus uzinei economii în valoare de multe milioane de lei. Amintim cîteva din ele. Noua metodă de recondiționat rulmenți axiali inițiată de lăcătușii mecanici Vasile Ciobănescu și Traian Dumitru a adus numai în acest an o economie de 100 000 de lei. Dispozitivul de introdus spira pe melcul combinelor C-1 și C-3 (reper 24.01.00) realizat de lăcătușul Panait Trandafir a adus, pe lângă o economie de materiale, de combustibil și de timp în executarea operației și un substanțial venit bănesc. Costul operației a scăzut de la 63 lei la 21 lei, ceea ce a permis realizarea pînă în prezent a unei economii de peste 100 000 de lei. Confecționarea unei prese hidraulice cu acționare electrică, de către lăcătușul Bălan Cristache, și folosită în special la confecțiile metalice a permis economisirea a încă 110 mii lei pe an. Recondiționarea carcasei burduf de la tractoarele S-650 (reper 32.25.012) care nu permite scurgerea de valvolină de la transmisia finală a tractorului a însemnat încă 111 000 de lei economii anuale.

Enumerarea raționalizărilor, invențiilor și recondiționărilor mai poate fi continuată. Ne oprim însă aici. Ele au permis ca, an de an, cheltuielile la 1 000 de lei producție-marfă să fie continue reduse. Dacă în 1966 pentru fiecare mie de lei producție-marfă se cheltuia 923,20 lei în 1967 s-a ajuns la 912 lei, în 1968 s-a realizat doar cu 878,8 lei, iar în 1969 a scăzut la numai 836,2 lei. Ca urmare, în cei patru ani care s-au scurs, Uzina de reparații din Ciulnița a realizat, numai din reducerea cheltuielilor de producție, economii în valoare de 4 233 mii lei.

Rezultatele economice amintite au fost susținute de o continuă dezvoltare a unității. Au fost create spații noi de producție, s-au adoptat tehnologii moderne de fabricație, au fost achiziționate utilaje de mare productivitate, fapt ce a permis realizarea în primii patru ani ai cincinalului a unui beneficiu de circa 15 202 mii lei.

...și perspectivă

Despre etapele viitoare de dezvoltare ale acestei unități, ne informează ing. Anton SECU, directorul uzinei. În primul rînd, ne spune interlo-

cutorul vom lărgi gama reparațiilor. Din a doua jumătate a anului viitor vom repara în uzină nu numai șasiurile, cum făceam pînă în prezent, ci și o gamă largă de motoare. Amintesc dintre ele motorul D 36 M folosit la tractoarele U-26, U-27, D-103 cu care sînt echipate tractoarele U-650, U-651 și S-650, motoarele pentru tractoarele D.T. 54 și D.T. 75, precum și o serie de motoare de schimb și motopompe folosite pentru irigații.

Sînt transformări profunde, la care au fost antrenati toți salariații uzinei. Au apărut hale noi, au fost mecanizate altele, se lucrează la adaptarea noilor tehnologii. De altfel privind curtea unității, poți lesne înțelege aceste prefaceri.

Vizitam împreună cu ing. Radu ANDREI, inginerul șef al uzinei, toate spațiile de producție. În hala unde se repară în prezent șasiurile, un grup de muncitori, manevrînd o macara, deplasează un tractor de-a lungul fluxului tehnologic. Incordarea lor trădează efortul depus pentru realizarea acestei operațiuni. Înainte să schițăm vreo întrebare, interlocutorul nostru ne informează că pentru eliminarea efortului și creșterea productivității muncii a fost deja pusă la punct și urmează să se instaleze o bandă mecanică; acționată electric ea va efectua singură deplasarea tractorului pe tot fluxul tehnologic, de la demontarea lui și pînă la remontare. Se finalizează totodată noua hală de reparat motoare. O mare parte din mașinile și utilajele cu care va fi utilată sînt deja aduse în unitate. Notăm cîteva din ele: mașini de rectificat, de alezat, strunjit, șlefuit, debitat, bancuri pentru rodat motoare etc.

Fluxul este întregit prin reamenajarea unor spații existente în care vor funcționa: o instalație tunel pentru prespălarea tractoarelor, precum și o altă instalație similară, care va asigura degresarea pieselor de la șasiu și motor. O mare parte din curtea interioară va fi asfaltată, fapt ce va ușura și mai mult deplasarea tractoarelor sau a

pieselor de schimb între diferitele spații productive.

La serviciul tehnic ne reîntîlnim cu inginerul Maria POPA și inginerul Gogu PĂTRAȘCU, oameni pe care și cu alte ocazii, cînd am vizitat uzina, i-am găsit aplecați asupra planșelor sau a schițelor viitoarelor produse. Acum erau preocupati de reamplasarea cît mai bună a fluxului tehnologic în spațiile existente și de organizarea producției în cele noi.

Preocupările prezente nu le exclud însă pe cele de perspectivă. În ce constau ele, ne lămurește ing. Maria Popa, șefa serviciului tehnic.

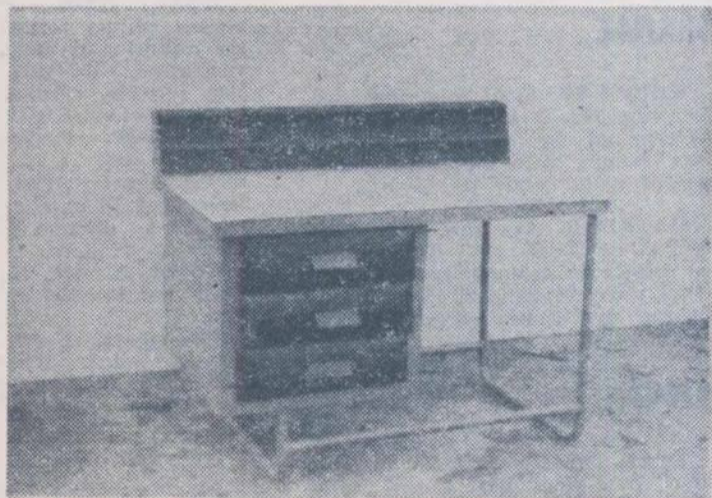
— Se vor repara noi tipuri de tractoare. În scurt timp vom trece și la repararea motoarelor de la mașinile agricole auto-propulsate — deocamdată doar a combinei C-12.

Totodată, completează ing. Gogu Pătrașcu, avem în vedere organizarea și dezvoltarea unei secții pentru fabricarea pieselor de schimb, atît pentru tractoarele și mașinile agricole fabricate în țară, cît și a celor din import. În același timp, ne gîndim să mărim capacitatea atelierului de forjă în vederea prelucrării unui volum mai mare de piese prin forjare.

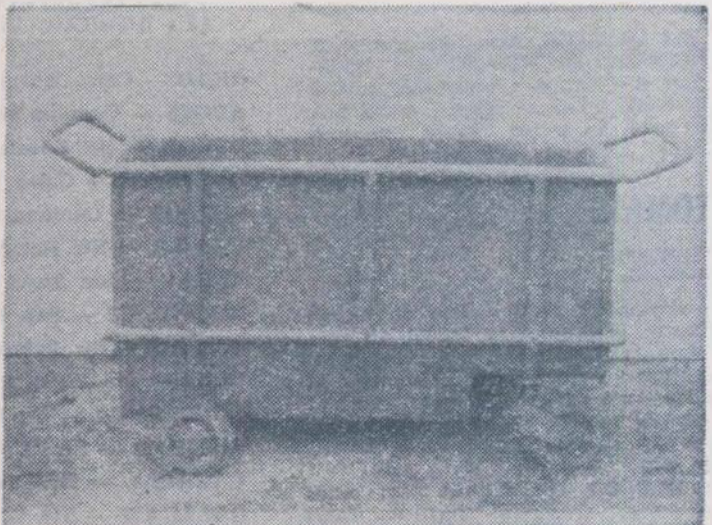
Din discuții am mai reținut că uzina va acorda, la cererea unităților agricole și silvice, asistență tehnică pentru toate utilajele complexe existente în raza sa de activitate. Ea va sprijini, de asemenea, instruirea cadrelor care urmează să folosească instalațiile și agregatele complexe produse în viitorul cincinal de uzină. Montarea utilajelor și instalațiilor agricole produse de uzinele de reparații din țară sau executate de întreprinderi constructoare de mașini ori a celor importate, completează în viitor atribuțiile unității.

Prin „revitalizarea“, zecilor de mii de cai putere și crearea unor mașini și instalații solicitate de unitățile agricole, Uzina de reparații din Ciulnița participă intens la tot mai largă mecanizare a agriculturii, în primul rînd din marea Cîmpie a Bărăganului.

C. STĂNESCU

Bancul individual de lucru

Cărucior CFB-0.4 prevăzut cu cutie pentru transportul furajelor

Deși se spune că „toamna se numără bobocii”, adevăratul anotimp al marilor bilanțuri se vedește a fi totuși iarna. Acum, când cerul plumburiu prevestește sau începe chiar a-și cerne încercătura albă, contabilii prind a-și ascuți condeiele, conducătorii unităților confruntă rezultatele cu planurile croite cu un an în urmă, fiecare om chibzuieste mai pe indelete asupra muncii de un an, a sa ca și a formației de lucru din care face parte. Prilejuri pentru asemenea analize de bună seamă că sînt multe. Printre ele se numără și adunările de dări de seamă și alegeri ale grupelor sindicale, momente de importanță deosebită pentru activitatea acestor „nuclee de bază” ale activității sindicale — cum ne-am obișnuit a le spune — adunări aflate în aceste zile în plină desfășurare în cadrul unităților agricole de stat. Cu interes, cu grijă, cu seriozitate, oamenii dezbate în adunările respective aspectele esențiale ale activității lor profesionale și obștești, caută să tragă învățămintele necesare din noianul de fapte puse în discuție.

O asemenea atmosferă a caracterizat și adunarea grupei sindicale de la ferma nr. 1 și 2 din Sătuc, ale Intreprinderii agricole de stat Surdila-Greci, județul Brăila, desfășurată miercuri trecută. Avînd în vedere că pînă în primăvara acestui an cele două ferme existente în prezent aici — una cu profil zootehnic și alta vegetal — constituiau o singură subunitate, cei circa 80 de salariați ai lor au fost cuprinși în cadrul unei singure grupe sindicale. Așa se face că darea de seamă, prezentată de mecanicul de întreținere Gheorghe Udrea, organizatorul grupei, a punctat problemele cele mai importante atît de la ferma nr. 1 zootehnică, cît și de la cea cu profil vegetal. Printre altele, s-a scos în evidență faptul că, pe lângă unele rezultate bune, cum ar fi obținerea unei producții de 3 600 kg de porumb-boabe la hectar (cu 400 kg peste prevederi) la ferma nr. 2, sau realizarea și chiar depășirea cifrelor de plan în sectorul ovin la ferma nr. 1, în activitatea celor două ferme s-au manifestat și o seamă de deficiențe care, pe ansamblu, fac ca subunitățile respective să nu-și

realizeze beneficiile stabilite. La ferma nr. 2, bunăoară, s-a arătat că producția de floarea-soarelui, care a fost cu circa 150 kg sub prevederi, practic ar fi putut fi realizată dacă exista mai multă grijă la efectuarea lucrărilor de recoltare. De asemenea, s-a subliniat că, cu un plus de interes din partea lucrătorilor fermei nr. 1 și cu un sprijin mai substanțial din partea organelor agricole județene în privința asigurării puilor de o zi și a furajelor, rezultatele în privința creșterii păsărilor ar fi fost și ele superioare

terorii, de conducerea fermei. Dacă am văzut că puii nu iau în greutate cît trebuie, bănuiesc că am fi fost datori să vedem care-s cauzele, să-i consultăm pe specialiști, să ne mobilizăm mai mult și să încercăm să îmbunătățim lucrurile.

La rîndul său, *tehnicianul agronom Florea RADU*, de la ferma nr. 2, a ținut să releve o seamă de deficiențe din domeniul mecanizării. El i-a criticat aspru pe unii tractoriști care, în perioada recoltării florei-soarelui și a porumbului au dat dovadă de

Vorbind în numele celor criticați, tractoristul *Alexandru BABOI*, recunoscînd vina sa și a tovarășilor săi de muncă, a semnalat că nici grupa sindicală n-a acționat întotdeauna ferm atunci cînd s-au ivit asemenea stări de lucruri.

— În plus, a remarcat Alexandru Baboi, cred că la noi se face prea puțin și în privința popularizării frunțașilor, a metodelor lor de muncă. Oamenii care ar trebui popularizați avem destui. Dar nici la gazeta de perete, nici la panoul de onoare nu s-a suflat o vorbă despre ei. N-ar fi rău dacă în cadrul întreprinderii s-ar întocmi o foaie volantă, prin care să se aducă la cunoștință rezultatele fiecărei ferme, ale fiecărui sector, să se dea unele indicații tehnice, să fie prezentate metode înaintate ale unora dintre noi. Într-un cuvînt, consider că ar fi bine să „pedalăm” mai mult pe factorii mobilizatori.

Păreri asemănătoare au emis și alți vorbitori în cadrul adunării. Dovadă că, în ansamblul său, activitatea sindicală, atît în grupa amintită cît și în întreaga întreprindere, nu se ridică la nivelul cerut. Ar fi fost bine, socotim noi, ca președintele comitetului sindicatului, prezent, după cum am mai amintit la adunare, să-și spună și el părerea, să arate ce-și propune organizația de sindicat a unității să întreprindă în vederea unei mai bune mobilizări a lucrătorilor pentru îndeplinirea sarcinilor de producție și economice, ce măsuri se preconizează pentru înviorearea activității culturale etc. Președintele sindicatului a preferat însă... să tacă. Să deducem, oare, din această atitudine că și în anul viitor munca sindicală se va situa la aceeași cotă? Sintem încredințați, totuși, că noile birouri ale grupelor sindicale, proaspăt alocate, vor acționa în așa fel încît munca lor să se facă pe deplin simțită, în toate compartimentele. Așa cum, de altfel, un suflu nou se așteaptă să imprimе activității sindicale toate birourile de grupă care au fost sau vor fi alocate în aceste zile în întreprinderile agricole de stat, în întreprinderile de mecanizare a agriculturii și în celelalte unități agricole de stat.

P. VOICULESCU

Adunările pentru dări de seamă și alegeri ale grupelor sindicale

SĂ „PEDALĂM” PE FACTORII MOBILIZATORI

celor obținute. Referindu-se la acest aspect al activității fermei îngrijitorul de păsări, *Toma PANȚURU*, remarcă în cuvîntul său:

— Nu ne putem plînge că în sectorul avicol nu avem condiții corespunzătoare de lucru. În adăposturi sînt hrănitore și adăpători automate, posibilitățile de încălzire sînt bune. Cu toate acestea, față de anii trecuți, cînd reușeam ca pînă la 60 de zile să aducem puii la o greutate de un kg, acum i-am scos abia la 700—800 de grame. O cauză ar fi, așa cum s-a spus și în darea de seamă, aceea că puii nu ni s-au asigurat ritmic, „îngrămădindu-i” în special în lunile de toamnă. Nu-i mai puțin adevărat că și nutrețurile pe care le-am primit n-au fost întotdeauna dintre cele mai bune. Dar, pe lângă toate astea, găsesc eu că unele neajunsuri țin și de noi, îngriji-

indisciplină, refuzînd uneori chiar să lucreze în schimb prelungit, deși nevoile fermei o cereau. La deficiențele existente în sectorul de mecanizare s-a referit în bună parte în cuvîntul său și *inginerul Ilie NEAGU*, directorul întreprinderii, care, împreună cu șeful de atelier Tudor Stanciu, președintele sindicatului, au participat la adunare în calitate de reprezentanți ai consiliului de administrație. Între altele, directorul întreprinderii a atras cu seriozitate atenția tractoriștilor cu privire la modul în care îngrijesc mașinile. În acest sens, vorbitorul a amintit despre neregulile pe care le-a constatat cu prilejul unui control inopinat, întreprins nu de mult, împreună cu inginerul mecanic Lucian Lăzărescu, cînd o bună parte din tractoarele fermei au fost găsite într-o stare cu totul necorespunzătoare.

INSEMNARE

INOVATORUL

E un om trecut de anii tinereții, înalt, subțire, cu fața prelungă, cu vorba molcomă, la fel ca întreaga-i fire de altfel. Văzîndu-l, stînd cu el de vorbă, nici nu bănuiești măcar că un astfel de om poate fi mistuit de flacăra căutărilor. Și totuși, *DUMITRU BURCEA*, mecanicul de atelier de la I.M.A. Drăgănești-Vlașca, județul Teleorman, căruia îi dedicăm aceste puține rînduri, se numără printre cei care, într-adevăr, au harul inovării. Numeroase sînt îmbunătățirile tehnice care, născute dintr-o idee a mecanicului Burcea, au adus întreprinderii însemnate economii materiale și bănești.

L-am găsit, nu de mult, lucrînd la niște eleveuze, destinate sectorului zootehnic, comandate întreprinderii de mecanizare a agriculturii din Drăgănești-Vlașca de către Direcția generală de aprovizionare tehnico-materială din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Producerea unor astfel de obiecte nu cere, firește, un grad prea mare de tehnicitate. Tocmai de aceea, la început, se pornise la treabă cu gîndul de a se efectua mai toate operațiunile manual. Aceasta cerea însă timp foarte mult, și nici treaba nu era chiar de calitate. În mintea mecanicului Burcea s-au ivit însă, „ca din senin”, cîteva soluții care, materializate, au asigurat nu numai scurtarea timpului de execuție, ci și o calitate ireproșabilă a lucrului. Pentru tăierea la rotund a tablei, de pildă, a conceput adaptarea unui dispozitiv la foarfeca cu role, foarte simplu de efectuat de altfel, dintr-o geantă de tractor veche și un șurub central.

De unde operația de tăiere a materialului pentru o eleveuză dura, în condiții de execuție manuală, circa 2 ore, cu ajutorul dispozitivului amintit timpul de efectuare a fost redus la numai... 40 de secunde. Cheltuiala pentru manoperă — și chiar cea de material — a fost redusă și ea la aproape jumătate.

De asemenea, pentru ondularea marginilor eleveuzelor,

care în condițiile efectuării prin sudură și nituire ar fi durat circa 6 ore, a fost conceput și realizat un dispozitiv cu ajutorul căruia operația se poate efectua doar în 3 minute. Ideea a aparținut aceluiași mecanic, Dumitru Burcea.

De bună seamă, am putea aminti și alte inovații aparținînd — fie exclusiv, fie în colaborare — mecanicului Burcea. Un plug și un disc pentru pregătirea solului în solarii, un dispozitiv pentru măcinat îngreșăminte chimice, o remorcă cu semlaxă sînt cîteva dintre acestea.

— Ceea ce mă bucură — mărturisea inovatorul — este faptul că atît conducerea întreprinderii cît și comitetul sindicatului sprijină pe toate căile mișcarea de inovații din cadrul unității. Și atunci cînd te simți ajutat și stimulat, parcă și ideile se nasc mai repede.

V. POMPILIU

Inovatorul Dumitru Burcea (în dreapta), supraveghind lucrul la dispozitivul pentru ondulat marginile eleveuzelor.

Foto: N. RUSU

BREVIAR JURIDIC

Diurna de deplasare

Art. 17 din Codul Muncii prevede că angajatul poate fi delegat de conducerea unității pe cel mult 60 de zile, să îndeplinească anumite lucrări ale acesteia în afara locului său de muncă. În același timp, art. 1 din H.C.M. nr. 822/1959 privind reglementarea drepturilor bănești ale angajaților care se deplasează în interes de serviciu, cu modificările ulterioare, precizează că angajaților trimiși în delegare la distanțe mai mari de 10 km., în afara localității unde se află sediul unității sau în care își au locul de muncă obișnuit, li se compensează cheltuielile personale legate de efectuarea delegării prin plata unor diurne fixe zilnice. Menționăm că, față de prevederile inițiale ale legii, care prevedeau diurne diferențiate pentru deplasări în cadrul raionului și în afara acestuia, prin H.C.M. nr. 766 din 6 aprilie 1968, publicată în Buletinul Oficial nr. 48/1968, ca urmare a noii organizări teritorial-administrative s-au stabilit următoarele diurne fixe pe zi: pînă la salariul tarifar lunar de 800 lei — o diurnă de 14 lei; la un salariu de 801—1.000 lei, o diurnă de 16 lei; de la 1.001 la 1.200 lei — 17 lei; de la 1.200 la 2.700 lei — 18 lei, iar la un salariu tarifar mai mare de 2.700 lei — o diurnă de 20 lei.

În cazul cînd delegarea durează mai mult de 30 de zile neîntrerupt, în aceeași localitate, angajații vor primi o indemnizație lunară de 20% din salariul tarifar lunar, care nu va putea depăși 400 lei.

Diurna se acordă numai pe baza unei delegații emise salariaților respectivi de către conducătorul unității. Trebuie arătat că, atunci cînd un salariat este angajat, i se precizează și locul permanent de muncă, deoarece sînt situații cînd o unitate își are sediul central într-o localitate și subunitățile sale sînt situate la distanțe cu mult mai mari de 10 km. În acest caz, salariații care se deplasează de la centrală la subunitate, sau invers, vor primi toate drepturile prevăzute de lege, adică diurnă, cheltuieli de transport, cazare.

De remarcat că distanța de 10 km. se calculează de la limita teritorială (perimetrul) a localității de unde angajații sînt trimiși, pînă la locul unde se efectuează deplasarea (sediul unității care face obiectul deplasării, punctul de lucru etc.).

Diurna de delegare nu se poate acorda în cazul cînd, deși deplasarea se face la distanță mai mare de 10 km., condițiile de muncă și de transport permit totuși angajatului să se înapoieze în mai puțin de 12 ore de la plecare, aprecierea îndeplinirii acestor condiții fiind de competența conducerii unității. Plecarea în delegare se socotește de la ora pornirii mijlocului de transport folosit (tren, autobuz, vapor, avion) din localitatea unde angajatul își are locul de muncă obișnuit, sau unde este sediul unității în care lucrează, iar ora sosirii din delegare se socotește cea în care mijlocul de transport cu care angajatul se înapoiază ajunge la destinație.

În încheiere, am dori să relovăm că, atunci cînd un salariat este trimis în delegare în localitatea unde-și are domiciliul stabil familia sa, care din diferite motive nu locuiește cu angajatul, acesta nu va primi diurnă sau cheltuieli de cazare, ci numai cheltuieli de transport.

Dacă angajatul se deplasează însă într-o localitate unde locuiesc părinții săi sau ai soției sale, el va primi diurna de delegare și cazare.

Angajații aflați în delegare sînt obligați să obțină pe ordinul de delegare, la unitatea care formează obiectul deplasării, viza conducătorului unității sau inlocuitorului în drept. Aceasta vază trebuie să indice data și ora de sosire și plecare, precum și ștampila unității respective. Dacă delegarea nu presupune prezentarea la o anumită unitate, angajații vor viza ordinul de delegare la organele Consiliului popular din localitate.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

ORE FIERBINȚI LA CENTRUL DE STAGIATURĂ

Că inițierea tinerilor specialiști în problemele concrete ale producției constituie — mai bine spus trebuie să constituie — o muncă de interes major, reiese din înseși mărturiile a numeroși ingineri și medici veterinari, care după primele luni de activitate în unitățile agricole respective și-au dat seama că, pe lângă zestrea de cunoștințe teoretice acumulate în facultăți, au nevoie și de o perioadă substanțială, necesară cunoașterii amănunțite a lucrărilor pe care trebuie să le conducă.

Tocmai în acest scop au fost înființate, de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii, începând cu toamna acestui an, centrele de stagiatură, în unități bine dotate și cu o remarcabilă organizare a muncii.

Iată-ne la Stațiunea experimentală legumicolă din Buzău, unde au fost repartizați să parcurgă etapa de acomodare cu elementele concrete ale producției, în cadrul unui centru de stagiatură, tinerii ingineri Florentina Bănică, Olga Grigore și Gabriel Teodorescu. Este o dimineață limpede de decembrie, când la cimp se pot executa încă numeroase lucrări, îndeosebi în legumicultură. Însoțit de tov. ing. Gheorghe Răduș, directorul stațiunii, trecem prin tarlale arate și mărunțite, ajungem la grupuri de lucrători care, după ce au terminat plantatul cepei pentru sămânță, au trecut la aceeași operație pentru pătrunjel.

Tinera ingineră Florentina BĂNICĂ repartizată la cooperativa agricolă Pogonele cercetează cu atenție, la o margine de „brazdă”, materialul săditor.

— Am mai activat în stațiune șase luni, până la terminarea facultății, în cadrul perioadei de practică, ne înștiințeam dînsa. Oamenii ne cunosc, concluzăm în bune condiții și acum.

— Ce program de lucru aveți?

— Aici, la ferma „Crîng”, condusă de inginerul Ștefan Răduciuc lucrez împreună cu Gabriel Teodorescu. Cealaltă colegă din cadrul centrului de stagiatură, Olga Grigore, de la cooperativa agricolă Buzău, a fost repartizată la ferma întâi, condusă de inginerul Ionel Banișă. Ne prezentăm la lucru dimineața, o dată cu șeful de fermă. Luăm parte la repartizarea oamenilor pe echipe. Pe urmă,

trec de la o echipă la alta, controlez dacă indicațiile fermierului se respectă întocmai. Uneori intervin, firește, nu toți lucrătorii depun oră de oră maximum de conștiinciozitate. Esențial e faptul că, participând la toate lucrările etapei actuale, mă familiarizez cu stilul de muncă de care e nevoie, cu participarea activă la munca în cimp. Pînd acum, am luat parte la plantatul verzei pentru sămînță pe 10 hectare și la însolozatul morcovilor pentru sămînță.

— Dar la lucrări de interior și de laborator?

— Firește. La extrasul semințelor de ardei, tomate și vinete. Și la „egalizarea” în săculeți de polietilenă a semințelor, în vederea livrării la „Agrossem”.

● MINUT CU MINUT, PARALEL CU ACTIVITATEA ȘEFILOR DE FERMA

● LA LUCRĂRI DE LABORATOR ȘI DE ÎNCĂLZIRE A PLANULUI DE PRODUCȚIE, DAR ȘI LA ÎNFIINȚAREA DE NOI SOLARII.

● ȘI O ALTFEL DE „GRIJĂ” FAȚĂ DE NOII SPECIALIȘTI.

Colegul Florentinei, Gabriel TEODORESCU, ne informează că în scurtă vreme vor participa și la lucrări de întocmirea planului — începînd cu devizele de lucrări. În acest mod, proaspeții ingineri își vor însuși întregul ansamblu al lucrărilor de planificare, care nu odată au dat de furcă noilor specialiști din cooperativele agricole de producție.

Directorul stațiunii, ing. Gheorghe RĂDUȘ, îi completează pe cei doi interlocutori, subliniind că ei îl vor însoți în muncă pe șeful de fermă și la pregătirea răsadurilor, la producerea răsadurilor și la replicatul acestora. În plus, vor fi prezenți la înființarea a încă două hectare de solarii destinate producerii de roșii, ardei și vinete — inclusiv nivelatul și pichetatul terenului.

Un amănunt nu lipsit de semnificație e faptul că fiecare dintre cei trei tineri ingineri își notează pe ore și zi-

le, într-un caiet special, fiecare lucrare la care ia parte, făcînd observații personale și completări interesante, cu ajutorul indicațiilor date lucrătorilor de către șefii de fermă.

La sfîrșitul perioadei de stagiatură, de patru luni, în primăvară, fiecare șef de fermă va trebui să facă o caracterizare de ansamblu a activității tinerilor ingineri, subliniind lucrările pe care le-au urmărit și modul cum s-au comportat la lucru, rîvna de care au dat dovadă în însușirea cunoștințelor practice trebuitoare.

În încheierea vizitei noastre la Stațiunea experimentală legumicolă Buzău, am mai reținut și grija conducerii acestei unități pentru nevoile de trai ale acestor „oaspeți”. Astfel, Florentinei Bănică și soțului ei, medic veterinar, care participă la lucrări în cadrul altui centru de stagiatură, de la I.A.S. Buzău, le-a fost pusă la dispoziție o cameră mobilă pentru cele 4 luni. Biblioteca stațiunii, stă, de asemenea, la dispoziția stagiatorilor, în vederea consultării a diferite lucrări noi de specialitate.

Ne-ar fi plăcut ca această primă secvență cu privire la centrele de stagiatură, a noilor specialiști să fie încheiată numai cu note bune. Dar, din păcate, în după-amiaza aceleiași zile poposind la I.A.S. Cîndești, județul Buzău, am surprins și o altfel de grijă pentru însușirea cunoștințelor practice ale proaspeților specialiști.

În această unitate au fost repartizați inginerul mecanic Ion Birlă, absolvent al facultății de specialitate din Brașov și Daniel Ionescu, absolvent al Academiei de științe economice din București.

O primă remarcă: nici unul dintre cei doi proaspeți specialiști nu „simte”, cit de cit, sprijinul vreunui coleg mai vîrstnic și cu mai multă experiență din cadrul unității. Ion Birlă este lăsat să se descurce cum o putea la atelierul mecanic — fie că e vorba de montarea instalației pentru păstrarea corzilor-portatoli, fie de adaptarea remorcii monoax cu rezervor pentru executarea stropitului în vii — lucrări ce i s-au solicitat urgent de către conducerea întreprinderii.

— Eu, mărturisește Daniel IONESCU fac în prezent o muncă rudimentară — balanțe, înregistrări etc. — de altfel am și fost trecut — nu știu pe baza căror criterii pe o funcție de contabil simplu, unde se cer doar studii medii. Și, această în vreme ce șeful sectorului A.D.T. nu are studii superioare...

Ne-am întrebat dacă n-ar fi cazul să se analizeze astfel de situații și să se inițieze o formă de „întreținere în profesie” în cadrul căreia contabilii, inginerii mecanici, poate și alți specialiști din unele profile pentru care nu s-au organizat centre de stagiatură, să poată participa la lucrări menite, întrădeavă, să le confere suportul învățării practice, de a cărei absență sint perfect conștienți ei înșiși.

AL. RAICU

POȘTA REDAȚIEI

Ing. Eugeniu M. GOGIU — comuna Tătulești, județul Olț :

Vă precizăm că sint considerați proveniți din cimpul muncii, (și deci pot fi încadrați de la început cu salariul stabilit pentru anul al doilea de activitate) absolvenții de învățămînt superior, care au avut calitatea de angajați cel puțin 12 luni înainte de a fi admiși în facultate sau înainte de reinmatriculare, în situația în care din diferite motive și-au întrerupt studiile.

Perioada de 12 luni de activitate anterioară facultății poate fi continuă sau întreruptă, nefiind necesar ca absolventul să fi avut calitatea de angajat la data admiterii în facultate.

Diminuarea salariului de 10% prevăzută pentru nerealizarea planului de producție vi se aplică de la data repartizării în producție.

Ing. Alexandru JALEA, — I.A.S. Bragadiru, județul Ilfov :

Din cercetările întreprinse de către Direcția generală a producției din Departamentul I.A.S., căreia am adresat sesizarea dumneavoastră, a reieșit că consiliul de administrație al I.A.S. Bragadiru considerind nejustificată — la ferma condusă de dumneavoastră — pierderea a 317 mii fire răsaduri de varză timpurie, după ce a aplicat scăzămîntul legal de 10% a luat măsura de a vă imputa suma de 4286 lei ce reprezintă numai cheltuielile efectuate cu replicatul a 262 mii fire de răsaduri pierdute.

În niciunul din cele 5 buletine de analiza răsadurilor (existente în arhiva I.A.S. Bragadiru) eliberate de I.C.P.P., I.C.L.F. și Laboratorul central de carantină fitosanitară, către I.A.S. Bragadiru, nu se menționează că ar fi existat — așa cum ați arătat în sesizare — atac de Hillemya Brassicae la răsadurile respective.

Octavian VITCU, — U.J.C.A.P. — Botoșani :

Direcția învățămînt, propagandă și personal din Ministerul Agriculturii și Silviculturii precizează că nu se pot lua în considerare cele propuse, acestea fiind contrare dispozițiilor legale în vigoare.

Prin ordinul Ministerului Învățămîntului nr. 629/1967 s-a aprobat ca absolvenții fostelor școli tehnice de 4 ani să susțină examene de diferență pentru liceu, tocmai pentru a li se da posibilitatea să-și completeze studiile medii la nivelul liceului, cu dreptul de a se prezenta la examenul de bacalaureat.

În consecință, cei care doresc să-și echivaleze studiile, trebuie să susțină examenele de diferență conform programelor școlare valabile pentru liceele agricole.

Ing. Constantin NEGOIȚĂ — Arad :

Pină în prezent, Ministerul Agriculturii și Silviculturii nu a luat vreo hotărîre referitoare la problema pe care o ridicăți. În momentul cînd se va hotărî o asemenea acțiune, veți fi informat.

Ing. Alexandru IFTIMIE, Direcția agricolă a județului Vrancea :

Trecerea din funcția de inginer în anul al doilea de activitate, în funcția de inginer cu salariul la nivelul de bază, se face după terminarea anului al doilea de activitate (respectiv pentru inginerii proveniți din cimpul muncii, încadrați cu salariu de 1.720 lei, după terminarea unui an de la încadrarea cu acest salariu).

Condiția de studii medii cerută pentru contabilii șefi din cooperativele agricole salarizați de către stat, conform HCM nr. 1063/1970, necesită diploma de absolvire a unei școli medii sau echivalente. Absolvenții care nu au examenul de bacalaureat sau diploma de maturitate pot fi menținuți în funcții pentru care se cer studii medii. Acești absolvenți nu pot ocupa însă funcția de contabil-șef al cooperativei dacă nu au fost găsiți pe această funcție.

Derogări de stagiatură pentru contabilii șefi din cooperativele agricole se pot aproba cu avizul Ministerului Agriculturii și Silviculturii, pe baza propunerilor direcțiilor agricole.

VITRINA TEHNICĂ

AMPLASAREA ȘI AMENAJAREA DRUMURILOR AGRICOLE

Elaborată de inginerii Mircea Gridinoc și Vasile Horlaci, pe baza experienței proprii a autorilor și a unui vast material bibliografic, cartea cuprinde, într-o prezentare clasică, adecvată lucrărilor referitoare la proiectarea, execuția, întreținerea și exploatarea drumurilor, elemente ce vizează: rețeaua de drumuri agricole, mijloacele de transport și acțiunea lor asupra căii respective, amplasarea drumurilor agricole, elementele geometrice ale drumurilor, trasarea (aplicarea) rețelei de drumuri agricole, infrastructura și suprastructura acestora, probleme economice ale amplasării și amenajării drumurilor, precum și aspecte privind întreținerea drumurilor agricole.

Fiecare capitol al lucrării este însoțit de numeroase schițe care ilustrează expunerile, uneori indicîndu-se cum se determină prin calcul, de exemplu, punctele de divergență ale drumurilor în triunghi cum se face reamplasarea lor la reamenajarea agroteraselor sau cum arată un profil transversal al unui drum în sistem hidroameliorativ.

În ultima parte a cărții sint reproduse toate semnele

convenționale pentru planul de situație al drumurilor agricole. Lucrarea, apărută de curînd în Editura „Ceres”, este realizată pe baza unei ample bibliografii.

BAZELE AUTOMATIZĂRII PROCESELOR DE PRODUCȚIE DIN AGRICULTURĂ

Lucrarea, tradusă din limba rusă — autori N. N. Nasutenko și L. A. Borosok — cuprinde două părți: bazele teoretice ale automatizării și bazele automatizării proceselor de producție.

În prima parte sint prezentate sistemele de automatizare a producției agricole, elementele teoretice și metodele de calcul ale sistemelor automate — insistîndu-se asupra elementelor sensibile și convertoarelor sistemelor respective, mecanismelor de programare ale sistemelor cu comandă program, amplificatoarelor, elementelor de execuție și de corecție.

A doua parte a cărții se referă la conducerea automată a tractoarelor: automatizarea proceselor de producție la arat, semănat, întreținerea culturilor, automatizarea proceselor de recoltat al culturilor agricole, a unor procese agricole staționare, precum și automatizarea proceselor de producție în creșterea animalelor și păsărilor.

Reînnoiți-vă din timp abonamentele pe anul 1971 la revistele agricole !

Revistele de specialitate editate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii constituie un mijloc de bază pentru documentarea operativă, sistematică și eficientă a cadrelor de conducere și a tuturor specialiștilor. Ele cuprind cele mai noi rezultate ale cercetării științifice și ale practicii unităților de producție care au obținut rezultate bune. De asemenea, cuprind articole de specialitate și date informative din agricultura altor țări.

Acestea sint :

Revista	Costul abonamentului — lei		
	pe 6 luni	pe 1 an	prețul unui exemplar
Apar lunar :			
Probleme agricole	24	48	4
Revista de zootehnie și medicină veterinară	24	48	4
Revista de horticultură și viticultură	24	48	4
Mecanizarea și electrificarea agriculturii	24	48	4
Apicultura	18	36	3
Méhészet	18	36	3
Apare la 2 luni :			
Revista de geodezie și organizarea teritoriului	12	24	4
Apar la 3 luni :			
Sericicultura	6	12	3
Știința solului	16	32	8
Studii și cercetări de mecanică agricolă	20	40	10

Abonamentele se fac prin difuzorii de presă, la oficiile poștale, centrele de difuzare a presei, factorii poștali, sau direct la Redacția revistelor agricole.

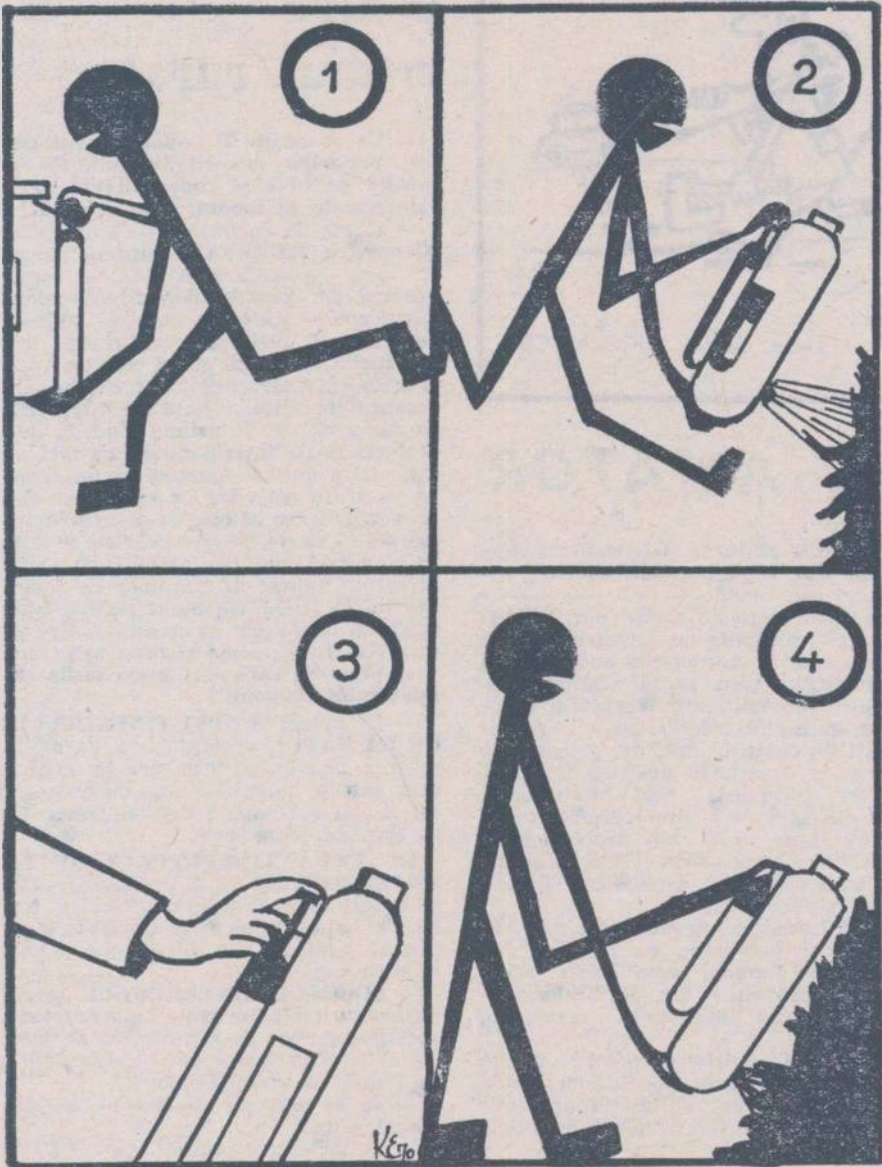
Preferăm abonamentele anuale, care vă asigură continuitatea primirii revistelor.

CENTRALA INDUSTRIALĂ DE MEDICAMENTE ȘI COLORANȚI

BUCUREȘTI, PRODUCE:

PULVOGEN

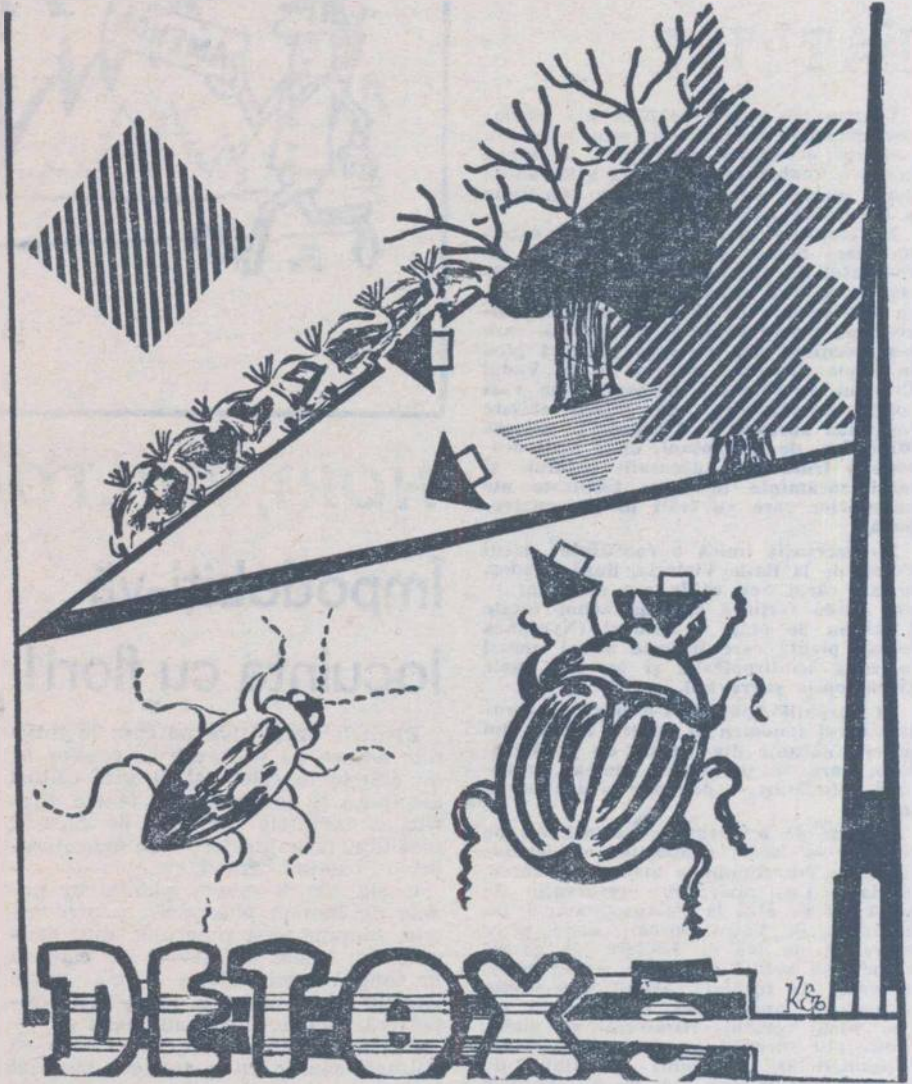
Folosirea aparatului

PULVOGENUL este o pulbere fină folosită la stingerea incendiilor de motoare cu ardere internă, aparate și instalații electrice aflate sub tensiune, precum și în cazurile în care stingerea cu apă sau spumă chimică este contraindicată. Produsul se întrebuințează în aparate stingătoare cu praf și bioxid de carbon, T3, T5, T7 și carosabile; se păstrează în locuri uscate, ferite de surse de foc. PULVOGENUL se livrează în bidoane a 25 kg, pe bază de comandă. Realizat în cadrul CENTRALEI INDUSTRIALE DE MEDICAMENTE ȘI COLORANȚI, Bd. Ion Șulea, nr. 246 — București, produsul este garantat doi ani de la data fabricației.

DETOX 5 — pulbere

combate puricele cinepii, inului, steclei; fluturele alb al verzei, puricele de pământ, molia și musca verzei, gândacul ovăzului, viespea rapiței, lăcusta marocană, călătore și de pășune; de asemenea, gândacul ghebos, gărgărița mazării, omida capsulelor de bumbac, gândacul de Colorado etc.

UZINA CHIMICĂ „SINTEZA” — ORADEA

str. Chimiei nr. 3-7

PRODUCE:

Se aplică în pomicultură, în legumicultură, în culturile de bumbac, de tutun, de stecleă de zahăr și în silvicultură, pentru combaterea insectelor rozătoare și sugătoare, împotriva păduchilor țepoși și a acarienilor fitofagi. Are aplicații în zootehnie, în combaterea endoectoparaziților vitelor și ai păsărilor de curte.

ASIGURAREA FACULTATIVĂ COMPLEXĂ
A GOSPODĂRIILOR CETĂTENILOR
cuprinde:

- bunurile din gospodărie;
- persoana care a încheiat asigurarea și soția (respectiv soțul) acesteia;
- obligațiile (despăgubirile civile) ce ar rezulta pentru asigurat și membrii familiei sale față de proprietarul imobilului în care locuiesc sau față de alte persoane, ca urmare a unor daune și accidente.

PRIMA DE ASIGURARE

este de numai 2 lei pe an la 1 000 de lei sumă asigurată. Asigurarea se încheie prin agenții și inspectorii de asigurare, responsabilii cu munca ADAS din întreprinderi și instituții, cooperativele de credit și direct prin unitățile ADAS.

Asigurarea complexă a gospodăriei poate fi încheiată și prin magazinele O.C.L. și ale întreprinderilor comerciale de stat, care vînd populației bunuri de folosință îndelungată (mobilă, televizoare, frigider etc.). La unitățile comerciale amintite, asigurarea poate fi încheiată atît pentru bunurile cumpărate, cit și pentru cele care se află în gospodărie.

CALEIDOSCOP

O nouă strălucire pentru

FRUMUSEȚILE PATRIEI

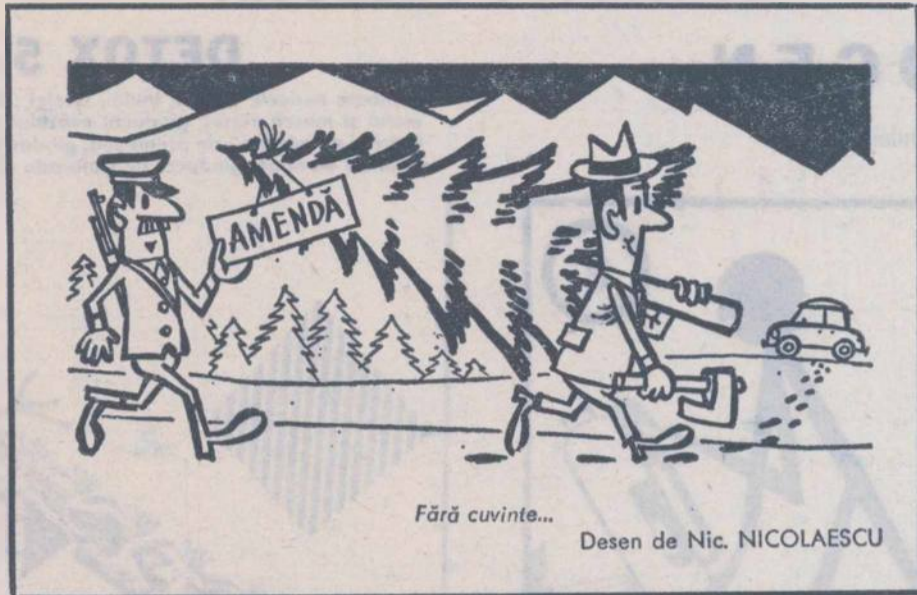
Frumusețile patriei capătă noi străluciri datorită ocrotirii lor prin lege. Un teritoriu ocrotit îl constituie regiunea înaltă a Ceahlăului, ca și cea a Rarăului, două masive calcaroase care constituie o adevărată fală a Moldovei.

În lanțurile muntoase ale țării există un mare număr de peșteri, studiate de Institutul de speologie. Multe dintre ele sînt puse sub ocrotire. Printre acestea, se află peștera de la Scărișoara, cuprinzînd un masiv compact de gheață, care s-a menținut din perioada glaciară pînă în zilele noastre; peștera de la Vadul Crișului, în care s-a descoperit un vast spațiu subpămîntean de galerii etajate însumînd aproape 5 kilometri; peștera Minerilor de la Cloșani, unde s-au descoperit frumoase decorații naturale și mari zăcăminte de oase fosilizate ale animalelor care au trăit în era cuaternară.

O rezervație unică o constituie lacul Petea, de la Băile Victoria, lângă Oradea, în ale cărui ape calde s-a menținut — din epoca terțiară și pînă acum (peste 1 milion de ani) — lotusul (*Nymphaea lotus*), plantă care trăiește astăzi numai în zona semitropicală, și un mic melc (*Melanopsis perreyssi*).

În Carpații Apuseni, s-a pus sub ocrotire rarul fenomen al naturii format din pereții dăltuiți din bazalt de la Detunata, care se prăbușese adesea, provocînd detunături — de unde și denumirea locului.

O serie de rezervații s-au înființat pe turbării — locuri adăpostind numeroase rămășițe din timpurile glaciare și interglaciare. Cea mai mare rezervație de acest fel se află la Poiana Stampei (în apropiere de Vatra Dornei), unde, pe o suprafață de 100 de hectare, se găsesc numeroase specii de plante rare, unele, ca pinul de turbărie, afinul (*Vaccinium oxycoccos*), andromeda, mesteacănul pitic, roua cerului (*Drosera*) și altele. Multe alte turbării se găsesc în bazinele superioare ale Mureșului și Oltului, de la Răstolnița și pînă mai jos de Tușnad. Cercetarea resturilor de polen păstrate în straturile de turbărie a permis să se reconstituie — pe un interval de circa 20 000 de ani — vegetația forestieră care s-a succedat pe aceste meleaguri.

Fără cuvinte...

Desen de Nic. NICOLAESCU

HORTICULTORUL AMATOR

Împodobiți-vă locuința cu flori!

Plantele decorative pe care le întâlnim adesea pe la ferestrele caselor își au obirșia în cele mai diferite colțuri ale lumii și de aceea sînt foarte diferite și cerințele lor față de factorii mediului înconjurător — lumină, umiditate, căldură, hrană etc.

Unele dintre aceste plante au nevoie de lumină puternică; pentru altele, lumina prea puternică este dăunătoare; unele au nevoie de căldură în timpul iernii, altele — nu; unele trebuie udate mai des, iar altele, dimpotrivă, trebuie udate cît mai rar.

Pentru ca în locuințele noastre să obținem plante cu o creștere bună și înflorire bogată, trebuie să le cunoaștem bine cerințele și să le îngrijim cu atenție.

Plantele folosite pentru împodobirea locuințelor, după zonele de vegetație din care provin, se împart în următoarele grupe: plante de deșert,

plante din pădurile tropicale umede, plante din regiunile subtropicale secesoase sau umede.

Dacă locuințele noastre sînt călduroase și prevăzute cu ferestre dispuse spre soare, în apropierea sobei sau a caloriferului vom așeza plantele succulente, provenite din regiunile secesoase, cum sînt diferitele specii și varietăți de cactuși, aloe, agave sau alte plante de deșert. În aceleași încăperi, dar la o fereastră mai întunecoasă, vom așeza plantele din regiunile umede și întunecoase ale tropicelor și subtropicelor ca: monsterele, begoniile, tradescantiile, aspidistra, ficușii, crinul japonez etc.

Dacă locuințele noastre sînt mai răcoroase și prevăzute cu ferestre expuse spre lumină, vom așeza acolo plantele provenite din regiunile subtropicale ca: mușcatele, cerceșii, amaryllisul.

Cele mai potrivite pentru aceste plante sînt holurile locuințelor, unde nu se face prua multă căldură, dar care trebuie să fie suficient de luminate.

Locul unde trebuie să așezăm fiecare plantă îl vom alege singuri, ținînd seama de posibilitățile pe care ni le oferă locuința și de cerințele specifice fiecărei plante. La așezarea plantelor trebuie să acordăm, în general, o mare atenție luminii. Frunzele lor trebuie să primească lumină în egală măsură. Altfel, plantele cresc strimbe și capătă un aspect mai puțin decorativ. Ca să eliminăm acest neajuns este necesar ca, din cînd în cînd, să întorcem plantele cu partea umbră însoare.

Cînd pervazul ferestrelor devine neîncăpător pentru plante vom recurge, fie la așezarea lor în etaje, construind în tocul ferestrelor polițe din scindurele, fie la confecționarea de etaje, pe care le vom așeza lângă ferestre.

Ing. Ion I. ROVENȚA

MAGAZIN SPORTIV

Un bogat calendar sportiv pentru mediul rural

— La ce competiții sportive vor putea participa tinerii din unitățile agricole de stat și cooperativele agricole situate în mediul sătesc în 1971?

— Chiar de curînd — ne spune tov. Alexandru MUREȘAN, adjunct de șef de secție la C.C. al U.T.C. — secția noastră de sport a definitivat calendarul competițiilor la care vă referiți, pentru anul 1971. El cuprinde atît sporturile de iarnă, cît și cele de bază, și oferă un cadru organizatoric, în care accentul principal cade pe întrecerile ce vor avea loc, în primul rînd, în mediul rural. Se intenționează ca nici un sat, nici o unitate agricolă să nu rămînă în afara activităților sportive. S-a prevăzut, între altele, ca felurile întreceri să se desfășoare de fiecare dată în alt sat al comunei, astfel încît să fie atrași un număr cît mai mare de tineri. Startul va trebui să se dea pentru toate satele și comunele în aceeași zi, transformată într-o sărbătoare a sportului.

— Concret, care sînt prevederile calendarului întocmit?

— În cadrul „CUPEI TINERETULUI DE LA SATE” — ediția de iarnă — se vor desfășura întreceri la sîniuș, schi, șah și tenis de masă, cu etape pe cercuri și asociații sportive, pe centre de comune și pe județ.

La „CUPA TINERETULUI DE LA SATE” ediția de vară, probele înscrise în concurs sînt la atletism, ciclism, fotbal, handbal, popice, trîntă. Finala pe țară se va desfășura între 4 și 8 august la București.

— „CROSUL TINERETULUI” se va desfășura pe parcursul a patru etape, începînd cu cea de sat și comună, între 1 martie și 10 aprilie, iar finala pe țară, la 9 mai, în orașul Craiova.

— În ce privește sportul nostru național, oină?

— Primele trei etape ale „CUPEI U.T.C. LA OINĂ” se vor desfășura în cadrul „Cupei tineretului de la sate” — ediția de vară — începînd cu etapa I, de la 1 aprilie la 15 iunie 1971. Finala pe țară este programată în zilele de 27—30 august. Pentru dezvoltarea oinei, ca și a trîntei, s-au făcut investiții importante, toate cele 312 echipe de oină din țară fiind înzestrate cu materialele sportive necesare.

În sfîrșit, calendarul la care m-am referit programează și CAMPIONATUL NAȚIONAL SĂTESC DE TRÎNTĂ între 3—5 decembrie 1971, cu participarea campionilor județeni la „Cupa tineretului de la sate” ediția de vară, ca și „CUPA RECOLTEI” cu următoarele discipline sportive: atletism, ciclism, călărie, fotbal, haltere, handbal, oină, popice, șah, trîntă, tir, tenis de masă și volei.

A. IANCU

Monstera

Begonia Rex.

Aspidistra

Ficus.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 20-26 XII

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică; programul I: 11.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00. Programul II: 7.30; 14.00; 23.00; 0.55. Programul III: 19.30. În fiecare zi de lucru: programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 17.00; 20.00; 4.00; programul II: 6.00; 12.00; 14.00; 18.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: Duminică; programul I: 7.00; 13.00; 22.00. În fiecare zi de lucru: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.45 — Gîmnastica de dimineață; 9.00 — Marineu duminical pentru copii și școlari; 10.00 — VIAȚA SATULUI 11.30 — Amfiteatru muzical; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — În reluare: Cîntă Tereza și Raphael; 14.45 — Cîntece maramureșene; 15.00 — Emisiune în limba maghiară; 16.30 — Studioul „N”; 18.00 — Cîntare patriei; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici;

19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Film artistic: „Trezește-mă cînd se va sfîrși războiul”; 21.40 — „Să-mi cîntî un cîntec de iubire...” Omagiu lui Ion Vasilescu; 22.15 — Reportaj pe glob: Victoria de la Kham-Duc; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.40 — Duminica sportivă; Programul II: 20.00 — Lumea copiilor; 20.30 — Stagiune lirică TV; 21.25 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.30 — Carnet bucureștean; 21.45 — Retrospectivă lirică; 22.10 — Reluarea serialului de simbătă seara; 23.00 — Inchiderea emisiunii programului II.

LUNI: 18.00 — Scena și ecranul; 18.30 — Cîntece și jocuri populare din Muscel; 19.00 — Ce sînt și ce trebuie să fie centralele industriale; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 10.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 19.50 — Agendă politică; 20.00 — Teatru foileton: „Războiul celor două roze” (IX); 20.50 — Steaua fără nume. Muzică populară; 22.00 — Telesport; 22.15 — Viața literară.

MARTI: 18.00 — Tineri soliști de muzică populară; 18.30 — Brătara de aur. În întîmpinarea semicentenarului P.C.R. Emisiune-concurs; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEA-

RA; 20.00 — Reflector; 20.15 — Seară de teatru; Premieră TV: „Doi pe un balansoar” de William Gibson, cu Leopoldina Bălănuță și Victor Rebengiu; 22.00 Sibiu sentimental; 22.25 — Divertisment muzical-coregrafic cu Narghita; 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 9.00—10.30 — Noi forme de organizare și retribuire a muncii în cooperativele agricole de producție. Consultății pentru lucrătorii din agricultură; 18.00 — Deschiderea emisiunii. Universal sotron. Enciclopedie pentru copil; 18.30 — Cabinet economic TV. Modificări structurale economice în viitorul plan cincinal; 19.10 — Tragerea Pronoexpres; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 20.00 — Tele-cinemateca: „Zăpezile din Kilimanjaro”; 22.10 — Cadran internațional 22.50 — TEJEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 18.00 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan. Emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — Mult e dulce și frumoasă; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — În reluare filmul serial: „Vidocq” (IV); 20.30 — Prin Iași cu Miluță Gheorghiu; 21.00 — Panoramic științific; 21.35 — Teleglob: Philadelphia arabică — Iordania; 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; Programul II: 20.00 — Din arhiva marilor interpreți; 21.30 — Recitalul cîntăreței de muzică ușoară Bogdana Karadoceva; 21.50 — Film artistic:

„Tinăra din 1914” (partea a II-a). O producție a studiourilor din R.D.G.;

VINERI: 18.00 — CĂMINUL 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Film artistic: „Fericirea familială”; 21.45 — Cărți și idei. Claude Levi Strauss: „Gîndirea sălbatică”; 22.05 — TEJEJURNALUL DE NOAPTE;

SIMBATA: Programul I: 9.00—10.30 — Noi forme de organizare și retribuire a muncii în cooperativele agricole de producție. Consultății pentru lucrătorii din agricultură; 17.00 — Emisiune în limba germană; 18.10 — Publicitate; 18.15 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20.00 — Tele-enciclopedia; 20.50 — Dor pe strune. Program de muzică populară; 21.10 — Film serial: Incurtăbilit. „Povestea lui Franck Nitti”; 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.15 — Săptămîna sportivă; 22.40 — Publicitate; 22.45 — Melodii pe rampa de lansare (Interviuziune). Concertul melodiilor premiate la Concursul național de creație — 1970; Programul II: 20.00 — La fîntina dorului; 20.40 — Reflector; 20.55 — Artă plastică; 21.15 — Seara melomanului; 22.10 — Publicitate; 22.15 — Reportaj pe glob: În ajutorul copiilor (Istoria U.N.I.C.E.F.-ului); 22.30 — Film serial: „Vidocq” (XI); 22.55 — Astă-seară, jazz: Dave Brubeck și Gerry Mulligan (II);

DOCUMENTAR EXTERN

În serviciul științelor agricole

FITOTRONUL — un instrument de cercetare multilateral

Conceput ca instrument indispensabil cercetării în agricultură, fitotronul este destinat studiilor de bioclimatologie a plantelor. Toate problemele legate de umiditate, curenți de aer, durata de luminositate, spectrul și compoziția luminii, temperatură, germinare și înflorire sunt rezolvate cu ajutorul fitotronului, la cel mai înalt nivel de precizie științifică. Pe bună dreptate, se poate afirma că într-un fitotron exactitatea și rafinamentul experiențelor efectuate asupra plantelor amintesc de cercetările realizate asupra atomului într-un ciclotron, de pildă.

Primele fitotroane au fost construite la Pasadena, în 1949, la Institutul californian de tehnologie; actualmente numărul lor a sporit simțitor.

După dimensiunile lor constructive și funcționale, există mai multe tipuri de fitotroane. Fitotronul din Pasadena este alcătuit din 15 camere în care temperatura poate fi schimbată într-o jumătate de minut. La acest tip de fitotron aerul proaspăt intră prin podea și este eliminat prin pereții laterali. Fiecare din aceste camere poate fi menținută la temperaturi diferite. Scala temperaturilor este și ea variată: la Pasadena între 4°C și 30°C, iar la fitotronul construit la Gif-sur-Yvette, în Franța, între -10°C și 40°C.

În fitotronul de la Pasadena, plantele aflate în ob-

iectivul experiențelor, sunt purtate cu ajutorul unei benzi, dintr-o cameră în alta, de obicei de două ori pe zi, având astfel condiții de temperatură variate. Metoda permite, de asemenea, schimbarea zilei cu noaptea și un număr serios de combinații între temperatura de zi și de noapte, în vederea elucidării termoperiodismului la plante (efectul alternării temperaturii de noapte cu cea de zi).

S-a constatat astfel că plantele de tomate dacă au o temperatură mai scăzută noaptea decît ziua cresc mai viguroase și fructifică mai bine. La fel, conținutul sfelei de zahăr crește în cazul temperaturii scăzute noaptea.

Fitotronul existent în Franța în localitatea Gif-sur-Yvette, are 20 de camere din care 8 „consumă” lumina naturală, restul fiind luminate cu tuburi fluorescente. Tot la Gif-sur-Yvette a fost construită o seră mare tip fitotron. Deoarece injectarea aerului prin podea — sistemul fitotronului de la Pasadena — prezintă o serie de dezavantaje — unul fiind acela că aerul antrenează praf care se depune ulterior pe plante — la Gif-sur-Yvette aerul este injectat lateral, pe lângă pereții de sticlă ai serei.

Ziua și noaptea pot „popsi” aici în fiecare cameră la ore diferite. Sera posedă și un sistem automat de

administrare a apei. Pentru studiul consumului de îngrășăminte, plantele sînt crescute în sol artificial de vermiculită sau din granule de material plastic. Un fitotron ca cel de la Gif-sur-Yvette consumă pe oră 10 mc. de aer, 500 000 Kw și aproape 210 000 mc de apă.

Există însă și „microfitotroane”, instalații capabile să funcționeze independent. Tot aici pot fi amintite și fitotroanele tip „acvarium” unde pot fi executate experiențe ca și în fitotroanele obișnuite.

Urmează fitotroanele tip cabină, care pot fi instalate în interiorul serelor, care sînt și ele dotate cu instalații de condiționare a aerului și control al temperaturii. Asemenea fitotroane există în Australia. Climatotronul este și el o instala-

ție din familia fitotroanelor. În climatotron, dintr-o parte a camerei intră aer cu temperatura ridicată, iar din partea opusă — aer cu temperatură scăzută.

Din „întîlnirea” acestor două temperaturi se naște microclimatul necesar plantei. La ora actuală se efectuează cercetări cu fitotroane în mai multe centre științifice, printre care Ostankino — aproape de Moscova, Wageningen (Olanda) Liege (Belgia) etc.

În Japonia, la Fukuoka, cercetătorii au construit un fitotron amenajat într-un tunel, unde se studiază condițiile de climă și în special vîntul. În Austria studiile întreprinse în fitotron au ca scop elucidarea rolului climei montane asupra culturilor agricole, iar în R.F. a Germaniei — cantitățile optime de îngrășăminte.

În fitotronul francez se studiază mecanismele hormonale ale plantelor sub acțiunea factorilor de mediu, care, după cum se știe, stimulează sau inhibă germinația, creșterea și alte procese vitale ale plantelor.

Fitotronul este un instrument de cercetare multilateral. Totuși, nu începe încă să se realizeze toate posibilitățile lui nu sînt nici pe departe epuizate.

Gif-sur-Yvette : o tehnică ingenioasă și subtilă pentru a pătrunde secretele plantelor

Introducerea unor animale noi în efectivele de vaci de lapte, mai ales cînd este vorba despre juninci gestante, comportă două probleme principale, și anume, adaptarea lor la viața în grup și adaptarea lor la aparatul de muls. Uneori există și o a treia problemă: adaptarea la un nou mod de distribuire a furajelor, de pildă, prin autoservire.

În ceea ce privește adaptarea la existența în grup, trebuie să se știe că în turmele de vaci de lapte ținute în stabulație liberă există o anumită ierarhie „socială”. Chiar dacă nu au loc lupte, dacă nu se aplică lovituri, nu este mai puțin adevărat că anumite vaci se dau în lături din fața altora, cedîndu-le locul la hrănitoare. În cazul alimentației prin autoservire, vacile dominate se îndepărtează de punctul de furajare cînd văd apropiindu-se o vacă dominantă.

Sosirea unei noi vaci sau a unui grup în turmă perturbă ierarhia „socială” pînă în momentul în care se stabilește o nouă ierarhie, eveniment care se manifestă uneori prin lupte, lovituri, sau numai prin atitudini amenințătoare. În primele zile, vacile nou venite sînt deranjate cînd stau culcate și numai cu greu pot să se apropie de iesle. Dar noua ierarhie se stabilește rapid, cu atât mai lesne cu cît introducerea animalelor noi se face încă în vremea pășunatului, cu destul de mult timp înainte de intrarea în stabulație.

Luînd în considerare fenomenele amintite mai sus, este indicat ca junincile gestante să fie aduse în turmă de preferință cu 3—4 luni înainte de data prevăzută pentru fătare. Dacă sînt introduse mai multe juninci gestante este bine ca ele să vină simul-

tan. În acest fel perturbarea ierarhiei turmei se va produce o singură dată.

Viața în stabulație liberă implică mulsul mecanic. De aceea, este indicat să nu se aștepte ziua fătării pentru a pune în contact animalul cu instalațiile de muls. Dimpotrivă, vaca tre-

furaj apetisant în timp ce aparatul de muls este oprit. Apoi, într-o etapă următoare, ea este pusă în prezența aparatului de muls aflat în funcțiune.

După fătare, dacă s-a procedat astfel, multe neajunsuri vor fi evitate căci, juninca va fi calmă, ceea ce înseamnă că va putea fi mulsă în condițiile cele mai bune. În orice caz, perioada consacrată adaptării animalului la sala de muls și la aparatul respectiv, se traduce printr-un câștig de timp apreciabil după fătare și printr-o producție mai mare de lapte.

Se întîmplă adesea ca în perioada de stabulație juninca să nu se fi obișnuit cu modul de alimentație practicat în turmele de vaci de lapte. Este, mai cu seamă, cazul turmelor furajate prin autoservire. În această situație nu există certitudinea că juninca va consuma furajele care i se dau — în general siloz și fin — în cantitățile necesare. S-a observat că există, în acest caz, variații individuale destul de mari. Schimbarea regimului, consumul adesea exclusiv al unui furaj, provoacă perturbarea florei și ca atare a asimilării. De aceea, este de preferat ca schimbarea de regim amintită să aibă loc cu oarecare timp înainte de începerea lactației, într-o perioadă în care nevoile alimentare ale animalului sînt încă minime.

S-a constatat că atunci cînd junincile gestante sînt introduse în turmă în vremea pășunatului, trecerea de la un regim la altul făcîndu-se progresiv, nu provoacă incidente. Totuși, crescătorul trebuie să supravegheze cum se alimentează junincile gestante, pentru a corecta, eventual, printr-o distribuție suplimentară de furaje, variațiile care se produc în consumul rației de bază.

Din presa străină : „LA TERRE ROMANDE”

Cînd turma vacilor de lapte se completează

bule obișnuită din vreme cu încăperea în care se face mulsul, cu zgomotele care se aud acolo. Este de preferat ca, în timpul ultimei luni dinaintea fătării, vaca să fie obișnuită să intre în sala de muls, să consume furaje apetisante și să asculte zgomotul aparatului de muls. Adesea, această operație trebuie descompusă în mai mulți timpi. Mai întîi, juninca este trecută prin sala de muls unde i se va da un

ORIZONTURI

CU PRIVIRE LA CALITATEA LINII DE OAI

Cercetătorul australian A. Johnson, de la Universitatea din New South Wales, este de părere că rezistența linii la contracție poate fi mărită încă înainte de tuns, dacă se administrează oilor anumite substanțe chimice.

Johnson pornește de la faptul că oile care primesc furaje bogate în sulf au lina mai rezistentă, iar oile care primesc furaje bogate în molibden — în prezența sulfului — au lina slabă, nerezistentă. Deocamdată nu s-a stabilit de ce molibdenul are un asemenea efect în prezența sulfului. Sulful mărește numărul de legături disulfidice în lină.

În cursul experiențelor, Johnson a furajat un număr de oi cu pleavă de cereale, în care a adăugat sulfat de sodiu în proporție de 20 la sută; oile au primit o astfel de hrană timp de 6 luni. În decursul următoarelor 6 luni, el a adăugat în aceeași hrană 1 la sută molibdat de sodiu. O altă grupă de oi a fost furajată cu același amestec, dar în ordinea inversă. A treia grupă de oi a primit numai hrana de bază.

După un an, oile au fost tunse, iar lina marcată cu coloranți și prelucrată în fire. Apoi s-a făcut o țesătură cu firele de urzeală din bambac și firele de bătătură din lină. Diferența de rezistență la contracție era considerabilă și a confirmat pe deplin ipoteza lui Johnson.

RAZELE GAMMA SPORESC RECOLTELE

La Omija, la 120 km nord-est de Tokio, există un așa-numit cîmp gamma, care aparține Institutului experimental pentru iradierea radioactivă a plantelor. Razele gamma, pe care cobaltul 60 le iradiază cu o intensitate de 3 000 curii asupra cimpurilor inconjurătoare, ar putea provoca în scurtă vreme oamenilor arsuri mortale. De aceea, în jurul cimpului a fost ridicat un stăvilor cu o înălțime de 8 m, iar împrejurimile cimpului sînt complet izolate.

Diferitele culturi (orez, pomi fructiferi, legume, flori) sînt dispuse radial ca parele în jurul turnului de iradiere. Timp de 20 de ore pe zi, plantele și pomii sînt iradiați, restul de patru ore fiind folosite la plivă, irigație și fertilizare.

De la crearea cimpului gamma, în 1960, radiobiologii japonezi au obținut succese importante în cultivarea sub influența radioactivității a unei specii de orez cu boabe mai multe și mai groase. Orezul „Omija” dă producții duble la hectar și prezintă un conținut de „amidon” dublu în comparație cu cele mai bune soluri de orez cultivate în Asia.

Solul „Omija” s-a impus eratic tulpinii sale mai scurte și prin rezistența sa sporită la rupere, ceea ce prezintă importanță pentru o țară ca Japonia, bîntuieț frecvent de taifunuri.

Prin mutații artificiale au fost obținute și alte modificări genetice în culturile din Omija: soiuri precoce de piersici, soiuri de dud (pentru creșterea viermilor de mătase) cu frunza mult mai mare decît la dudul obișnuit etc.

RACORD CU ROST GONFLABIL

Pentru a îmbina cap la cap două tuburi de orice natură, cu diametrul exterior cuprins între 40 și 300 mm se poate folosi actualmente un racord montabil într-un timp scurt, de către persoane necalificate. Cele două capete ale tuburilor se introduc în racord, în așa fel încît fețele lor să se sprijine pe talonul rostului. Cu ajutorul unei pompe se injectează apoi, printr-o valvă, un lichid viscos inert, care umplă spațiul inelar existent în interiorul rostului. Acesta din urmă se deformează presînd, pe de o parte, conducta, iar pe de altă parte manșonul racordului și asigurînd astfel etanșeitătea. Acest racord, denumit „Straub”, absoarbe vibrațiile și permite o defomare în exploatare de cca. 4° față de axa conductei. El permite, de asemenea, asamblarea cu toleranțe importante la diametrele exterioare întrebunțarea sa este posibilă chiar în cazul unor fețe piezișe sau știrbite.

AGRICULTURA PE GLOB

Pădurile ocupă o suprafață importantă în R.P. Bulgaria — peste 3,6 milioane de hectare, aproape o treime din teritoriul țării.

Deși răspândirea covorului de pădure este neuniformă, în funcție de zonele de vegetație — în munții Balcani predomină rășinoasele și fagul, iar de-a lungul riurilor zăvoaiele de foioase — omul a influențat puternic natura, instalând noi păduri în zonele deficitare și modificând compoziția celor existente. Este suficient să amintim, că în ultimii 25 de ani în R.P. Bulgaria au fost împădurite peste un milion de hectare, deci peste un sfert din fondul forestier actual este creat artificial, prin munca susținută a harnicului popor bulgar.

În perioada 1959—1969, peste 43 % din împăduriri s-au realizat din refaceri de arborete degradate și slab productive, iar aproape 21% din lucrări în terenuri degradate. Din totalul împăduririlor din această perioadă, rășinoasele au avut o pondere importantă, de 67,5 %, astfel încât, proporția pădurilor de rășinoase a crescut la 26 %. Speciile repede crescătoare au fost extinse pe mari suprafețe: în perioada 1951 — 1968 s-au creat 73 000 ha culturi de salcîm, 40 600 ha cu plopi, 600 000 ha cu molid și alte 90 000 ha culturi cu diferite specii exotice, cu creștere rapidă.

Din cele văzute în țara vecină, rezultă o foarte bună folosire a terenurilor afectate fondului forestier; golurile neregenerate de mici dimensiuni, chiar și cele inconjurate din toate părțile de arborete sau culturi în vîrstă, au fost plantate. Se dă preferință, în asemenea cazuri, plantării plopilor euramericani sau a rășinoaselor repede crescătoare. În general, silvicultorii bulgari au dovedit o bună cunoaștere a stațiunilor, un simț peisagistic remarcabil în compunerea culturilor din zonele de interes deosebit. Din cifrele publicate rezultă că, în ultimii 10 ani s-au creat 18 900 ha culturi de-a lungul drumurilor principale, 3 700 ha de-a lungul căilor ferate și 16 300 ha în jurul unor stațiuni de odihnă și diferite obiective turistice. În aliniamente s-au folosit în principal plopii euramericani, în primul rînd clona I-214, care s-a extins mult în ultima perioadă, precum și nucul. S-a observat, la aliniamentele de-a lungul

Pepiniera Dragoina Moghila. Culturi de pin silvestru de un an.

IMAGINI DIN SILVICULTURA BULGARĂ

drumurilor, o mai mare inițiativă în obținerea variației prin utilizarea schemelor diferențiate, prin dublarea și triplarea rîndurilor, introducerea altor specii pe tronșoane, uneori folosindu-se mai multe specii în amestecuri variate. Malurile riurilor au fost de asemenea plantate cu plopi, în masiv sau în aliniamente compuse din mai multe rînduri.

În raza gospodăriei silvice St. Dimitrov, am vizitat pepiniera Dragoina Moghila, în suprafață de 12,5 ha, destinată producerii puietilor pentru necesități proprii.

Puietii de pin (atît pinul silvestru, cît și cel negru) se produc prin semănături dese, în schema de 18 - 10 - 35 cm, adică în benzi de cîte 3 rînduri grupate, orientate de-a lungul parcelei; de menționat însă că, de fapt, rîndurile reprezintă cîte o rigolă îngustă, datorită normei mari de semințe ce se seamănă. Puietii se consideră apți pentru plantare la

vîrsta de un an, indicele de producție fiind de 4 milioane puietii/ha. În medie, asemenea puietii nu depășesc 5 cm în înălțime, iar rădăcina este formată, de regulă, dintr-un pivot în lungime de 10 — 15 cm. Cultura plopilor euramericani este asemănătoare cu sistemul practicat în țara noastră.

Pepiniera este dotată cu o instalație de udat simplă, constînd din aripi mobile metalice și un agregat de pompă montat pe tractor. Majoritatea operațiilor din pepinieră se execută mecanizat, inclusiv întreținerea semănăturilor de rășinoase.

Vizita în R.P. Bulgaria ne-a oferit prilejul de a cunoaște atenția și entuziasmul cu care se lucrează în această țară în domeniul culturii și refacerii pădurilor.

Ing. Horia NICOVESCU
ing. Vasile BAKOS

CARNET ECONOMIC

CREȘTEREA PRODUCȚIEI MONDIALE DE OREZ

În anul agricol 1969/1970, producția mondială de orez s-a cifrat la 194 000 000 de tone, ceea ce reprezintă un spor de 5 la sută în raport cu anul precedent. În același timp, producția medie a crescut cu 4 la sută, iar suprafața cultivată — cu 1 la sută.

Pe regiuni ale lumii, situația se prezintă astfel: în America de Nord, recolta a scăzut cu 10 la sută, limitîndu-se la 5,2 milioane de tone, în America de Sud ea s-a cifrat la 10 milioane de tone, marcînd astfel un spor de 13 la sută. În Europa, producția de orez a crescut în special datorită sporurilor obținute în Italia (35 la sută) și în Uniunea Sovietică (11%).

Evident, marele producător de orez al lumii este Asia, care a furnizat în anul agricol 1969/1970 nu mai puțin de 168,8 milioane de tone. Această cifră ilustrează un spor de 5 la sută și se bazează pe o producție medie continentală la hectar mai mare cu 43 la sută.

MERE INDIENE PENTRU EXPORT

Merele au devenit de puțină vreme una dintre cele mai valoroase produse de export pentru regiunile muntoase din nordul Indiei. În ultimii cinci ani, producția acestora a crescut de la 59 000 de tone la 250 000 de tone. Este interesant de notat că cea mai însemnată parte a acestora provine din livezi aflate la altitudini mari de 1 500 de metri.

FOLOSIREA ÎNGRĂȘĂMINTELOR ÎN FRANȚA

Utilizarea îngrășămintelor chimice a marcat, în Franța, un nou progres. În cursul anului agricol 1969/70 au fost administrate 4 219 852 tone de îngrășăminte, din care 2 651 237 tone au fost îngrășăminte complexe. La acestea din urmă, creșterea este de 8,4 la sută.

În ultimele luni, s-a vorbit mai mult ca oricînd despre evoluția alimentatiei și agriculturii în lume. Numeroasele reuniuni internaționale care au avut loc în acest an — cel de-al doilea Congres mondial al alimentatiei de la Haga, sesiunea jubiliară a Adunării Generale a O.N.U., Conferința festivă generală organizată cu ocazia împlinirii a 25 de ani de la constituirea Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură — F.A.O., cea de-a 55-a sesiune a Consiliului F.A.O. și altele — s-au interesat îndeaproape de tendințele majore ale alimentatiei și agriculturii contemporane.

În versiunea definitivă a raportului asupra „Situației mondiale a alimentatiei și agriculturii, 1970” prezentat celor 34 de țări membre ale Consiliului F.A.O. care s-a întrunit în cadrul celei de-a 55-a sesiuni, la Roma, între 17 noiembrie și 1 decembrie, s-a relevat stagnarea în 1969 a producției agriculturii, pisciculturii și silviculturii considerate la un loc, față de o creștere de 4% în 1968 și 3% în perioada 1958—1968. Aceasta se explică prin reducerea forțată a producției agricole în țările dezvoltate. Creșterea globală a producției agricole în țările în curs de dezvoltare — de cca 3% — a fost și ea mai mică decît în ultimii ani, astfel încît, pe ansamblul regiunilor în curs de dezvoltare, cu excepția Extremului Orient, producția pe locuitor a rămas neschimbată.

Cu toate acestea, rezultatele anului 1969, ca și unele tendințe cunoscute deja în 1970 arată că există posibilitatea de a accelera producția agricolă în lume, inclusiv în țările în curs de dezvoltare, exemplul cel mai elocvent fiind creșterea însemnată a producției de cereale în Extremul Orient.

Care este situația mondială

pe ramuri și produse? În 1969, producția de grîu a scăzut pe ansamblul pieței internaționale — mai ales pe seama țărilor dezvoltate — deși în unele țări în curs de dezvoltare a fost atins un nivel record; a crescut producția de orez și de cereale secundare, ca și aceea de zahăr, cafea și cacao. În schimb, uleiurile vegetale și tutunul au evoluat într-o ambian-

de ani. După o triplare a producției în comparație cu perioada antebelică, diminuarea debarcărilor de pește pentru fabricile de făină și untură de pește a constituit principala cauză a schimbării tendinței susținute de pihă acum. În urma apariției unei penurii relative de materie primă pentru prelucrare, a apariției unor procese de substituție în această

măsură să aducă modificări structurale în comerțul cu produse agricole. Ca și în trecut, creșterea valorică, respectiv creșterea prețurilor din 1969 și — se pare — în 1970 au avantajat tot țările dezvoltate, în sensul că acestea și-au lărgit schimburile între ele, mai ales în cadrul comerțului intraeuropean. Dimpotrivă, încasările din exporturile agricole ale

larizează astfel în jurul necesității de a acționa concertat, în direcția accelerării și intensificării eforturilor de dezvoltare și de asistență aferentă, ca și a modificării politicilor agricole și comerciale protecționiste și discriminatorii.

În fața acestor problematici ale alimentatiei, agriculturii și dezvoltării care preced noul Deceniu al dezvoltării, rolul pe care l-ar putea juca diferitele organizații internaționale ar trebui să crească. Bunăoară, ca organizație specializată în această materie, F.A.O. ar putea să încurajeze cooperarea, consultațiile și schimburile de informații pe plan regional și mondial — mai ales în domeniul științific, tehnic și economic — ca prilej și mijloc de conjugare a eforturilor proprii ale țărilor în cauză cu potențialul de asistență internațională, pe cale bi — sau multilaterală.

Pe această cale, prin favorizarea progresului tehnic la nivel mondial și regional, concommitent cu aceea a dezvoltării multilaterale a potențialului uman, acțiunile de cooperare și colaborare ar fi în măsură să contribuie și la lărgirea și stabilizarea piețelor produselor agricole, ca și la atenuarea protecționismului și discriminării, în favoarea comerțului în ansamblu, mondial.

În cadrul diferitelor acțiuni desfășurate în vederea dezvoltării alimentatiei și agriculturii în lume, România a dovedit că este hotărîtă să-și aducă contribuția în raport cu potențialul său. Această contribuție la dezvoltarea mondială — inclusiv la aceea a alimentatiei și agriculturii — învederează afit efortul și receptivitatea pe plan propriu, național, cît și coniu-garea lui cu acțiunile de colaborare și cooperare, îndeosebi pe plan european, prin partajarea echitabilă a responsabilităților și avantajelor care decurg din atare acțiuni.

După sesiunea Consiliului F.A.O.

ALIMENTAȚIA ȘI AGRICULTURA MONDIALĂ

de ing. Filip TOMULESCU

adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, vicepreședinte al Comitetului național F.A.O.

ță staționară. Producțiile animale, ca laptele, carnea și lina au marcat și ele o tendință moderată, uneori staționară, cu excepția câinii de pasăre și de porc, obținute cu precădere în combinate industriale.

Mai favorabil se prezintă producția forestieră, stimulată direct de conjunctura susținută în țările dezvoltate, respectiv în Europa occidentală, S.U.A. și Japonia, produsele cele mai dinamice fiind cele destinate producției de hirtie, de plăci aglomerate și plăcaje, produse la care și volumul și valoarea comerțului au marcat tendințe de fermitate.

Producția piscicolă a manifestat tendințe de scădere, ca prim semn de modificare a evoluției ferme din ultimii 20

privință și a unor măsuri de reevaluare și de conservare a resurselor piscicole, perspectivele disponibilităților alimentare din aceste resurse se conturează într-o lumină mai favorabilă.

Comerțul mondial cu produse agricole a crescut în 1969 cu 4% în expresia valorică. În schimb, volumul fizic al comerțului a scăzut aproape la toate produsele.

Accelerarea producției agricole în unele țări în curs de dezvoltare și frînarea acesteia în anumite țări dezvoltate poate să fi contribuit la stagnarea volumului fizic al schimburilor mondiale. Totuși, aceste tendințe contradictorii, dar convergente sub raportul regularizării piețelor, nu au fost în